

Aito ihmisyyys ja henkinen
tie ovat yksi ja sama

Markku Jyväkorpi

Aito ihmisyyys ja henkinen tie ovat yksi ja sama

Markku Jyväkorpi

ISBN 978-952-6613-85-7

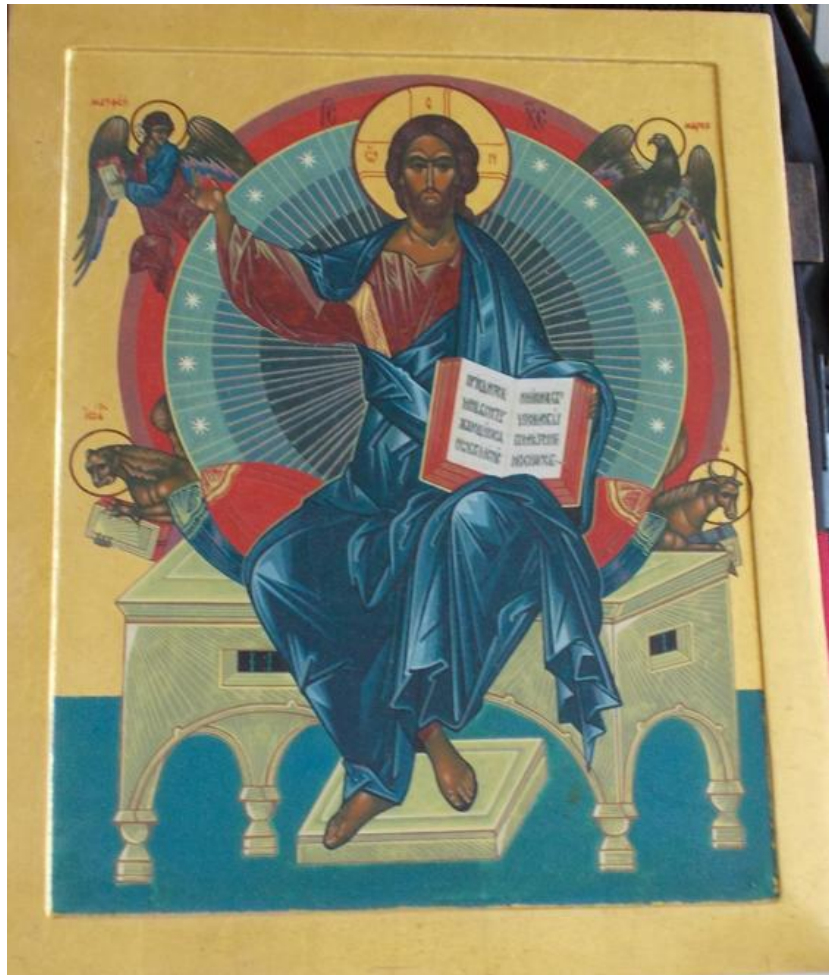
SANA ON SYMBOLI

Sana on symboli kuvaten jotakin. Näin omien ajatuksien ja kokemusten näkökulmalta sama sana voi tarkoittaa toiselle hyvinkin erilaisia asioita. Esimerkiksi toiselle ihminen ja keho ovat yksi ja sama, toiselle minä ja keho ovat erilliset eli keho ymmärretään minätajunnan tilapäiseksi välineeksi maallista elämää varten.

Materialistit puhuvat uskonnosta pakona elämästä, vaikka pitäisi sanoa, että uskonto on ihmisyyden olemuksen syvällistä kokemukseen perustuvaa tutkimusta ja tietoa. Jeesuksen vuorisaarnassa viitoittamalla elämäntavalla jokaisen on mahdollista tiedostaa yksiselitteinen Luoja-, taivaskokemus ja samalla oma henkinen olemassaolo Luojayhteudessa.

"Rakastan sinua. En usko. Todista." Ajattelevinen tapahtuu maallisessa mielessä, maallisessa tietoisuustilassa. Rakkaus on kokemista tapahtuen eri tietoisuustilassa. Rakkautta joko on tai ei ole. Ajatus kuvaa jotakin ulkokohtaisesti ja kokeminen on sisäinen puoli. Tämä tulee esiin aivan maallisissakin asioissa, esimerkiksi vedessä uimista voi kuvata loputtomasti, mutta tapahtuma tulee todellisuudeksi vasta hetkenkin omassa kokemuksessa. Kokemisen tärkeys korostuu henkisissä tapahtumissa. Esimerkiksi kun puhutaan rakkaudesta tai Luoja-, taivaskokemuksesta, niin asiasta voi lukea loputtomasti kuvauksia, mutta tapahtuma jää aina epäselväksi, mutta hetkenkin kokemus tekee tapahtuman omaksi todellisuudeksi.

Inhimillinen ajatusansa on takertua johonkin ennakkoehtoon, esimerkiksi että Luojan kokeminen on mahdotonta. Oma ajatus, oma epäily muuttuu mielessä toteutukseen pyrkiväksi esteeksi. Jokaisen johtotähti pitäisi olla totuudellisuus, vain totuus on ajanmittaan kestävä.

Jeesuksen vuorisaarnassa kuvaama elämäntapa henkisenä tienä on myös sama kuin hyväntahtoiseen inhimilliseen ihmisyyteen pyrkimys, missä tavoitellaan mielenhallintaa, totuudellisuutta sekä hyväntahtoisuutta ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Totuuden tiellä ihminen kohtaa sanonnan tunne itsesi, mikä tarkoittaa syvemmissä merkityksessä ihmiseen kätkeytyvän sisäisen Itsen eli Luojan tiedostamista.

IHMISEN OLEMUKSESTA

Henkiselullisesti Luojan energiavirtaus mahdollistaa ihmisen elämän, tajunnan ja ajattelumahdollisuuden. Tässä ajattelutavassa keho on pelkkä kuori maallista elämää varten. Joogakirjallisuudessa on kuvattu selvänäköisesti näitä energiakanavia.

Mieli luo egon omilla ajatuksillaan vertailemalla itseä muihin sekä samastumalla kehoonsa. Näin minä katsoo elämää mielen ajatuksien suodattamana. Mieli on kuin peili, mikä ympyröi minää pallomaisesti. Omat ajatukset jäävät heijastumaan minään. Ajatus ajattelematta heikkenee vähitellen ja sen ajattelemisen voimistaa sitä lisää. Mielellä ei ole suhteellisuuden tajua eikä omaa ymmärrystä eli jos jotakin on paljon, niin miksi ei vielä enemmän.

Carl G. Jung käsittelee kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli" (Otava, 2003) tiedemiehenä Luojan (Kristus, Itse) ilmenemistä ihmiseen kätkeytyvänä tietoisena, rakkaudellisena ohjauskeskuksena ja siihen liittyviä lainalaisuuksia. Jungin mukaan ihmisessä on kaksi persoonallisuutta, mieltä, nimittäin persoonallinen minä ja sisäinen Itse, Luoja. Jung perusti asian 80000 unen aineistoon ja Jungin mukaan asia pystytään koska tahansa todistamaan.

Uskonto-opillisesti hindulaisuudessa on tiedetty tuhansia vuosia, että ihmiseen kätkeytyy Luoja (Itse). Jeesus toi saman esiin korostamalla, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen on kaiken aikaa taivaassa Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa tietämättä tapahtumaa eli pyrkii jonnekin, missä jo on.

UT:ssa (Joh.3:6-7) kuvataan ihmisyyden olemus seuraavasti: "Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. älä ihmettele, että minä sanon sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti, ylhäältä". Raamatussa kerrotaan profeetta

Jeremiaan yhteydessä, että Jumala tunsi hänet ennen kuin valmisti hänet äitinsä kohdussa. Raamatun mukaan ihminen, minätaajunta on ollut olemassa ennen maallista syntymäänsä.

Minä katsoo elämää kehon ja mielen välityksellä epäsuorasti. Mieli on suuntautunut yksipuolisesti maallisuuteen ja ihmisen itsensä pitäisi kääntää mielen huomio sisäänpäin löytääkseen oman henkisen olemassaolonsa Luojayhteydessä. Jeesus toi tämän esiin sanomalla, että taivasten valtakunta, Luojan rakkaudellinen läsnäolo on sisäisesti teissä eli Tämä löytyy rukouksessa ja meditaatiossa kääntämällä huomio sisäänpäin, katse kolmanteen silmään kulmakarvojen väliin.

Hetkenkin, 1-2 sekunnin Luojakokemus muuttaa koko elämän antaen ymmärryksen ihmisen henkisestä olemuksesta Luojayhteydessä poistaen samalla kuolemanpelon. Juuri tähän Luoja-, taivaskokemukseen Jeesus kehotti pyrkimään ensimmäiseksi luvaten, että etsivä löytää, kolkuttavalle avataan. Luterilaisen kansankirkon suhtautuminen Pyhän Hengen kokemiseen poikkeaa Jeesuksen kehotuksista. HS:n kuukausiliitteessä (lokakuu 2003) viitattiin piispa Osmo Alajan muistelmiin, missä hän kertoi nuoruudessaan kohdanneensa yöllä Jumalan, mutta ei koskaan puhunut siitä kenellekään. Artikkelissa mainittiin: "Luterilainen Suomi on erikoinen maa, kun edes piispa ei saa puhutuksi hengellisestä kokemuksestaan."

Uskonnolliselta näkökulmalta katsottaessa ihmisyydessä on kysymys, kuinka Sielu, korkeampi minä Luojan "muuntajana" voi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta. Tämä on kuitenkin hyvin samansuuntainen, kuinka hyväntahtoinen, totuuteen ja mielen hallintaan pyrkivä inhimillinen ihmisyyden voisi ilmentyä. Henkinen tie ja edellinen ihmisyyden malli kohtaavat jossakin vaiheessa ihmisen taustalla oleva sisäisen Itsen. Sanonta tunne itsesi tarkoittaa juuri sisäisen Itsen, Luojan oivaltamista Luoja-, taivaskokemuksessa.

Alice Bailey on kuvannut kirjassaan "Tutkimus Valkoisesta Magiasta" ihmisyyden olemusta tietoisuuden kehittymisen näkökulmalta. Mieli rekisteröi ja tulkitsee sekä ilmiöiden että sielujen maailmaa. Sielu voidaan ymmärtää suurena välittävänä periaatteena. Sielun ominaisuudet ovat tieto, rakkaus ja uhrattavuus. Tietoisuuden jatkuvuus. Sielu yrittää johdattaa

ihmistä pimeydestä tietoon ja kokemisen valoon. Ensin Itse samaistaa itsensä muotoaspektiin niin, että kaksinaisuus häviää siihen illuusioon, että Itse onkin muoto. Sisällä oleva Itse alkaa tulla tietoiseksi sekä itsestään että muodosta, puhutaan korkeammasta ja alemmasta itsestä, puhumme itsestä ja sen verhoista. (Sisäinen) Itse havaitsee, että on muodon rajoittama henkinen olento. Tämän jälkeen tasapaino muuttuu, sielu alkaa saada hallitsevan aseman, tajunnan aspekti alkaa siirtyä korkeampaan suuntaan. Lopulta ei ole kuin sielu ja ykseyden korkeampi tila on saavutettu.

Idän uskonnoissa kuten buddhalaisuudessa ja hindulaisuudessa jälleensyntymisoppi on ollut itsestään selvyys. Jeesuskin toi jälleensyntymisen esiin Johannes Kastajan yhteydessä. Kristinuskossa on ollut aivan poikkeuksellista mielivaltaisuutta. Eräänä esimerkkinä aikoinaan käsitys ex cathedran eli paavin istuimen vaikutuksesta, mikä tekee paavin opillisesti erehtymättömäksi.

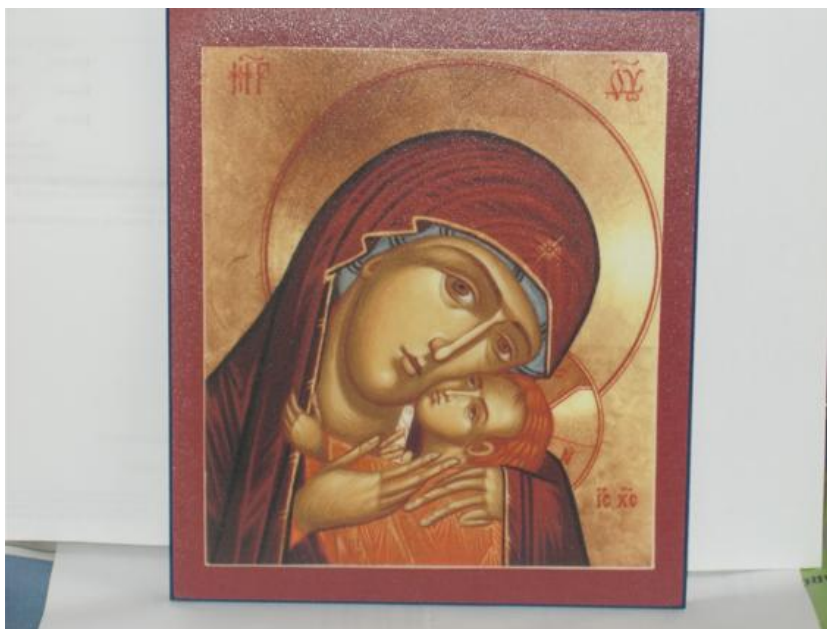
KAIKKI TAPAHTUU LUOJAN MIELESSÄ

Avataara Amman mukaan Luoja on tajunta, tietoisuus. Kaikki tapahtuu Luojan Mielessä ollen Tämän tietoisuuden läpäisemää. Koko maailmankaikkeus on sisälläsi. Jumalallisen rakkaudellisen läsnäolon voi löytää sekä kokea vain sisäisesti, ei pyrkimällä johonkin tai etsimällä jotakin itsensä ulkopuolelta. Ihminen etsii jotakin, joka ihmisellä jo on. Onnellisuutta pyritään etsimään usein itsensä ulkopuolelta. Kaikki pyrkimykset etsiä maallista onnea ovat kuitenkin Amman mukaan harharetkiä, sillä se mitä ihminen etsii on sisimmässäsi.

MAALLISEN ELÄMÄN TARKOITUS ON LUOJAYHTEYDEN KOKEMINEN

Prinsessa Ruusunen satunäytelmässä tuodaan kuvaannollisesti esiin ihmisyyden ongelma. Keskittymällä vain maallisuuteen elämä lipuu uskonnollisessa mielessä huomaamatta ohi. Luoja löytyy sisäisesti kokemalla ja jos ihminen ei kiinnitä asiaan huomiota niin tämä Luojakokemus jää vain piileväksi mahdollisuudeksi. Henkisissä kirjoissa painotetaan toistuvasti, että ihmisyyteen liittyy vapaa tahto ja näin Luoja ei pakota ihmistä tahtoonsa. Avataara Amma korostaa, kun ihminen lähestyy Luoja yhdessä askeleen, niin Tämä lähestyy sata askelta, mutta tarvitaan tämä ihmisen oma aktivoituminen, esimerkiksi kutsumalla Luoja omaan elämään.

Satunäytelmässä prinssi tulee herättämään prinsessan pitkistä maallisuuden unesta ja Jeesuskin lupasi, että Hyvä Paimen löytää viimeisenkin eksyneen lampaansa. Jossakin vaiheessa ihminen muistaa Jeesuksen kuvauksen tuhlaajapoijasta.

Jokaisen olisi keskeistä olla päämäärätietoinen ja pitää Luoja jatkuvasti mielessään. Maallisen elämän tarkoitus on Luojayhteyden kokeminen. Äidin ja lapsen sekä Luojasuhteessa on symbolinen vastaavuus. Jokainen ymmärtää, ettei äiti ole kiinnostunut lapsen virheistä ja epäonnistumisista. Ihminen on luotu epätäydelliseksi ja ihmisyydessä on keskeistä kehittyä ymmärtämisessä sekä tiedostamisessa. Virheet ja epäonnistumiset kuuluvat maalliseen elämään, niiden tarkoitus ei ole olla lyömäaseita vaan kohottaa ymmärtämistä ja näin auttaa ihmistä parempaan suoritukseen. Kun ihminen uppoutuu vanhoihin virheisiinsä, niin vaihtaa Luojayhteyden "paholaisen" työkaluihin ja samalla samentaa mielensä.

RAKKAUDESTA

Raamatun mukaan ihminen luotu Jumalan kuvaksi, rakkausolennoksi. Sananlaskuissa sanotaan: "Herra loi minut töittensä esiköseksi, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua. Iankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti, hamasta maan ikiajoista". Toisessa kohdassa Raamatussa sanotaan, että ihminen on luotu Jumalan kuvaksi.

Rakkaus on jumalallinen ominaisuus, värähtelyä, mihin liittyy myös korkea tietoisuus. Rakkaus on Luojan ja ihmisen yhdistävä tekijä. Rakkautta ei voi ottaa. Kun rakastaa, niin vastakaikuna voi kokea sen toisesta. Rakkaudessa tarvitaan kaksi. Rakkaus on myös elämän taustalla oleva voima tai värähtely. Kun ihminen innostuu ja keskittyy johonkin pyrkimykseen, niin taustalla oleva rakkauden voima on kanavoitu tällöin toteutukseen.

Luojan voi tiedostaa vain rakkauden kokemuksessa. Luojan personoitua muotoa on helpompi rakastaa, kuten Jeesusta tai Mariaa kuin äärettömän suurta ja abstraktista sekä saada näin tiedostamiseen tarvittava kohottavaa voimaa. Hindulaisuudessa on annettu Jumalan erilaisille ilmenemismuodoille jumalhahmojen nimet, tällöin jokainen voi valita itselleen koskettavan ja sopivan rakkauskohteen. Nämä jumalhahmojen nimet ovat saatu henkisiltä mestareilta selvänäköisesti ja sen vuoksi niihin liittyy kohottava lisävoima. Rakkauteen liittyy korkea tietoisuus, luovuus, innostus, intuitio. Kun on rakkauden kosketus, niin samalla on läsnä Luojan rakkaudellinen huomio ja läsnäolo.

Ihminen on aina Luojan läsnäolossa, mutta rakkauden ilmentyessä Luoja kutsutaan omaan elämään ja samalla mahdollistetaan Tämän kokeminen. Jokainen rukous, jokainen Luojaan kohdistuva rakkaudellinen ajatus saa Tämän rakkaudellisen huomion ja näin pitkäaikaisen kohottavan jälkivaikutuksen. Yksikään Luojaan kohdistunut rakkaudellinen huomio ei mene hukkaan. Tätä positiivista jälkivaikutusta ei saisi

katkaista henkisen keskittymisen jälkeen turhalla tai kielteisellä maallisella pohdiskelulla.

Rakkaus on kokemus, myötätunto on sen ilmaisu. Jos ego ja keho saavat korostetun aseman, niin ihminen alkaa suuntautua erillisyyteen myötätunnon ja inhimillisyyden kustannuksella. Jos ei ole myötätuntoa, niin Luojayhteys alkaa hiipua. Ihminen tarvitsee toimintansa taustalle rakkauden. Eräänä erikoisuutena taiteilija voi tarvita muusan voidakseen toteuttaa luomistyön.

Rakkautta ei ole ilman elämää, elämää ei ole ilman Luojan läsnäoloa. Jeesus kehotti rakastamaan Luojaä yli kaiken ja muistutti, että taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen onkin tietämättään kaiken aikaa taivaassa Luojan rakkaudessa läsnäolossa. Ihminen etsii onnellisuutta itsensä ulkopuolelta, suurin onni ja autuus on oman Luojayhteyden kokeminen.

Maallisen elämän uskonnollinen tarkoitus on Luojayhteyden kokeminen. Hyvä ja paha, oikea ja väärä ovat suhteellisia riippuen, mihin niitä verrataan. Uskonnollinen kriteeri on, mikä lähentää tai etäännyttää ihmistä Luojayhteydestä.

Jeesus kuvasi elämäntavan, kuinka jokainen voi kokea yksiselitteisen Luoja-, taivaskokemuksen. Ihminen tarvitsee pienen uskon hitusen aktivoituakseen henkiselle tielle. Jos on täysin vakuuttunut, ettei Luojaä ja henkistä rinnakkaistodellisuutta voi olla olemassa, niin ihminen astuu huomaamattaan itse luomaansa ansaan. Jokaisen johtotähtenä pitäisi olla totuudellisuus eikä nokkelat ennakkoehdot. Jos ihminen ei tee mitään henkisen hyvänsä vuoksi, niin ei mitään tapahdukaan.

Jeesus kehotti pyrkimään ensimmäiseksi Luoja-, taivaskokemukseen. "Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Tuolla!'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä". "Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan." (Matt. 15:32-39). "Etsivä löytää. Kolkuttavalle avataan."

Jos pellossa on aarre, niin on eri asia uskoa tällaiseen mahdollisuuteen kuin etsiä se ja muuttaa näin aarre omaksi

todellisuudeksi.

Jeesus toi esiin Jumalan tahdon seuraavasti: "etten minä itsestäni tee mitään, vaan puhun sen mukaan, kuin minun Isäni on minulle opettanut." (Joh. 8:28)

LUOJAN AINEELLISET JA HENKISET LAINALAISUUDET OHJAAVAT ELÄMÄÄ

Jokaisen tulisi pyrkiä totuudellisuuteen, vain totuus on ajanmittaan kestävä. Esimerkiksi Jeesus kuvasi vuorisaarnassa ihmisen pelastumisen elämäntavalla, missä on keskeistä hyvántahtoisuus ja totuudellisuus, mielen puhtaus ajatuksissa, tunteissa, sanoissa sekä teoissa. Luterilainen kansankirkko suhtautuu hyvin toisella tavalla Jeesuksen ohjeisiin suhtautumalla torjuvasti henkisiin kokemuksiin, jopa Kristuskokemukseen, ihmisen omiin henkisiin pyrkimyksiin, koska ihmisen ajatukset ja teot eivät vaikuta pelastumiseen, tämä tapahtuu muuttamalla Jeesus syntipukiksi ja näin uhraamalla. Kirkkoherra Voitto Viro tuo kirjassaan "Sielu on suunnaton ihme" syyn protestanttien kielteiseen suhtautumiseen mystiikassa Luojansa kohtaamisesta: "ihmisen syntyisyys ja vanhurskauttamisopin perusteet vaarantuvat".

Meidän aikakautemme on poikkeuksellisen materialistinen. Ihminen pyrkii järjelemään lähes kaikkea, jopa maallistaan uskontoa sopusointuiseksi maalliseen järjeilyyn ja maallisiin tavoitteisiin. Ihmisen tulisi luoda kuitenkin omat ajatukset elämän tarkoituksesta ja totuudellisuudesta, muutoin voi omaksua muiden tarkoitushakuisia mielipiteitä, jotka ovat ristiriidassa oman sisäisen ymmärryksen kanssa.

Usein ihmisen mieli saadaan harhautettua puhumalla pitkään käyttäen kauniita juhlavia sanoja. Mutta kun puheen jälkeen mietitään, mistä oli kysymys, niin ei synny mitään mielikuvaa. Puhutaan virkamieskielestä, pyöritellään asioita, puhutaan paljon eikä sanota mitään.

IHMINEN ELÄÄ SAMANAIKAISESTI MYÖS HENKISESSÄ RINNAKKAISTODELLISUUDESSA

Henkisestä rinnakkaistodellisuudesta on monenlaisia kosketuskohtia maalliseen elämään. Tämä jää helposti huomaamatta, jos ei kiinnitä niihin huomiota. Esimerkiksi ihminen, minätaajunta siirtyy nukahtaessa astraa- eli unimaailmaan. Tapahtuma voi olla myös tietoinen. Jotkut ovat kirjoittaneet kirjoja näistä havainnoistaan, mutta astraalimaailma on oma luomus. Jokainen on huomannut, kuinka unessa omat ajatukset ja tunteet vaikuttavat unen sisältöön.

Elämän tarkoitus on johdattaa ihminen tietoiseen Luojayhteyteen tuoden tilaisuuksia ja olosuhteita valintatilanteina, mutta ihminen itse päättää, kuinka suhtautuu näihin mahdollisuuksiin. Ihmisellä on vain tämä nykyhetki, jolloin elämää voi havaita ja kokea. Jokaisen olisikin tärkeätä elää hetkessä tietoisena ja läsnäolevana. Jung tuo edellisessä kirjassaan näkökulman, että ihmisen pitäisi elää kahdessa todellisuudessa samanaikaisesti ollen tarkkaavainen, mitä rakkaudellisia huomiota saa Luojaltaan.

Jeesus otti jälleensyntymisen esiin Johannes Kastajan yhteydessä, mainiten hänen olleen jälleensyntynyt Elias. Katolisen kirkon nimenomaisena hallintakeinona oli pelko ja tässä mielessä jälleensyntymisoppia ei voinut hyväksyä, koska silloin ei voinut pelotella iankaikkisella kadotuksella.

Sture Lönnerstrand kirjassaan "Shanti Devi Kertomus jälleensyntymisestä" (Kirjayhtymä Oy, 1994) kuvaa yksityiskohtaisesti Shanti Devin jälleensyntymistapahtuman. Shanti Devi pystyi muistamaan edellisen elämänsä Lugdi Devinä tarkasti, pieniäkin yksityiskohtia myöten. Lugdi Devi kuoli pian synnytyksen jälkeen. Opittuaan puhumaan Shanti Devi kertoi kaikki yksityiskohdat, pystyi tunnistamaan sekä muistamaan sukulaistensa nimet, sukulaissuhteet, talot, talojen värit, edelliset

asunnot, kadut, katujen nimet, vain Lugdi Devin tietämiä henkilökohtaisia salaisuuksia muiden sukulaisten sekä miehensä kanssa. Tapahtuma herätti Intiassakin suurta huomiota erinomaisen yksityiskohtaisuuden vuoksi. Itse Mahatma Gandhi kiinnostui asiasta. Perustettiin virallinen tutkimuskomitea. Tutkimuskomitea piti tutkimuksiensa jälkeen tapahtumia selvänä jälleensyntymistapahtumana.

Shanti Devillä kuoleminen ja uuden syntymisen välillä oli runsas vuosi väliaikaa. Muisti myös tarkasti kuolemansa (Lugdi Devi) yksityiskohdat ja vielä kuolemanjälkeisetkin tapahtumat, uuden syntymän eli itse asiassa hänen tietoisuutensa ei katkennut tässä tapahtumaketjussa.

RAKKAUS JA PELKO OVAT TOISENSA POISSULKEVIA

Rakkaus on jumalallista värähtelyä. Rakkaudellinen tapahtuma saa Luojan huomion ja läsnäolon, mikä on mahdollista kokea. Pelko on maallisen mielen luomus, joka liittyy usein jonkin menettämiseen. Pelko lamaannuttaa ja vie ihmiseltä ymmärrystä ja harkintakykyä ollen näin myös maallisen mielen vallankäyttöväline. Luojan voi kokea vain rakkauden värähtelyissä. Raamatun VT:ssa

puhutaan kostonhimoisesta, pelottavasta Jumalasta. Jeesus toi rakkaudellisen Isän käsitteen. Jokainen huomaa ja kokee Jeesuksen tarkoittaman rakkaudellisen Isän omassa Luojakokemuksessa.

UT:ssa puhutaan myös iankaikkisesta kadotuksesta. Kreikkalainen sana "aionios" tarkoittaa rajallista aikaa ei iankaikkisuutta. Jeesus puhui Hyvästä Paimenesta, joka löytää viimeisenkin eksyneen lampaansa. Henkisissä kirjoissa tuodaan esiin, että Eevaani liitetty vapaa tahto pitäisi nähdä Jumalan lahjana ihmiselle, vaikka siihen liittyy vastuu omiin tekemiinsä.

KIELTEISYYS PIMENTÄÄ MIELTÄ

Kielteisyys samentaa mieltä kaventaen ja heikentäen ymmärrystä sekä tiedostamista. Pelko voi heijastua pessimisminä, murehtimisena, vihana, kostonhimona, pahantahtoisuutena. Kielteisyys aiheuttaa myös ahdistusta ja alkaa nakertaa kehollista terveyttä vaikuttamalla myös sosiaaliin ja kulttuuriharrastuksiin, vähentäen liikuntaa ja kaventaen ruokavaliota sekä haitaten stressin kautta hormonaalisia toimintoja.

On keskeistä huomata, että mielikuva on sokeasti toteutukseen pyrkivä voima etsien vielä ympäristöstä ja alitajunnasta yhtymäkohtia. Kielteiset ajatukset synnyttävät ilmapiirin, jonka ihminen kokee ahdistavina tunteina ja jopa kehollisina tuntemuksina. Muut vaistoavat kielteisen ilmapiirin ilmeistä, sanoista ja alitajunnan kautta.

IHMISEN TULISI VAROA "PAHOLAISEN" TYÖKALUJA

Takertuminen vanhoihin syllisyyden, pelkojen, syntien mielikuviin pimentää mieltä ja estää henkistä kehitystä. Ihminen on rakkausolento, kun Luojayhteys, inhimillisyys ja myötätunto vaihdetaan maallisiin korvikkeisiin, niin elämä muuttuu samalla kuivaksi ja tyhjäksi. Rakkaus on voimavara, innoituksen ja innostuksen lähde.

Pelko on rakkauden vastakohta ollen maallisen mielen luomus. Pelko liittyy läheisesti jonkin menettämiseen tai egon arvon puolustamiseen. Kun ihminen on kielteisten ajatusten ja tunteiden keskiössä, niin ihminen voi alkaa luoda kielteisiä ajatuksia lähes huomaamattaan.

Kun ihmisellä ego suurenee, niin samalla erillisyyys lisääntyy inhimillisyyden ja myötätunnon kustannuksella ja aletaan nähdä lähimmäiset yksipuolisesti käytön näkökulmalta. Mitä enemmän ego voimistuu, niin vastaavasti oma Luojayhteys heikkenee.

Katutaidetta Tukholma. On vaikeata lähestyä pelottavaa ja kostonhimoista. Rakkaus ja pelko ovatkin toisensa poissulkevia.

IHMINEN VOI VALITA LUOJAN LÄSNÄOLON TAI "PAHOLAISEN"

Jos ihminen ei rakasta itseään, niin ei voi rakastaa muitakaan. Kukaan ei lähesty äitiänsä tai ihmissuhdetta kaatamalla tuhkaa päälleen ja korostamalla olevansa maan matonen, pessimistinen tulevaisuudesta, syntinen, syllisyyden ja perisyntin saastuttamana kulkemassa kohti iankaikkista kadotusta.

Kun ihminen vähättelee itseään tai lähimmäistään, niin samalla vähättelee huomaamattaan Luojaansa. Ihmisen pitäisi pitää katse Luojaassa. Ihmisyydessä on kysymys mitä suuremmassa määrin, kuinka korkeampi minä, aito ihmisyyden voisi ilmentyä ihmisessä ja ihmisen kautta. Luojan voi löytää vain kokemalla rakkauden ja onnellisuuden värähtelyissä.

Maallisessa elämässä jokainen on vastakkaisten voimien välissä. Jokaisen elämä etenee omien ajatuksien johdattamana, ihminen jopa näkee elämän mielikuviansa mukaisena. Omat ajatukset avaavat oven taivasten valtakuntaan tai sulkevat sen. Ihmisen tulisi rakastaa Luoja yllä kaiken ja ihanne olisi pyrkiä tekemään kaikki yhdessä Luojan tai Jeesuksen kanssa. Kun ihminen pyrkii elämään Jeesuksen viitoittamalla tiellä, niin automaattisesti oma ymmärrys ja tiedostaminen sekä herkkyyden lisääntyvät. Kun ihminen omaksuu yhden henkisesti keskeisen ominaisuuden, niin muutkin positiiviset ominaisuudet seuraavat mukana.

Rudolf Steiner tuo esiin kirjoissaan, että kielteinen ajatus saa demonisen muodon. Toisaalta ajatus on henkimaailmassa kuin maallisessa elämässä luoti. Ajatus heijastuu myös takaisin ajattelijaan kuin peilistä. Jokainen henkinen mestari kiinnittää huomiota ajatuksien hyväntahtisuuteen ja mielen puhtauteen, ei saisi ajatella pahantahtoista tai tehdä mitään sopimatonta, esimerkillisyys on tärkeää. Mitä paremmin edellisessä onnistuu, niin paremmin pystyy vastaanottamaan Luojan rakkaudellisia mielikuvia ja huomioita.

Maallinen mieli on suuntautunut aistimaailmaan pitäen sitä aluksi ainoana todellisuutena. Keskittyessä sisäiseen Itseen rukouksessa ja meditaatiossa mieli alkaa huomata henkisen todellisuuden, sisäisen Itsen.. Elämän ja näin elämän tapahtumien tarkoitus on johdattaa ihminen tietoiseen Luojayhteyteen. Henkiset mestarit painottavat, että elämän kokemuksien taustalla on Luojan rakkaudelliset kasvot.

Luoja-, taivasyhteyteen liittyy keskeisesti ilo, rakkaus ja totuudellisuus. Henkisessä kehitystapahtumassa painopiste siirtyy egosta kohti Luojayhteyttä eli mitä parempi Luojayhteys on, niin vastaavasti sitä pienemmäksi

ego muuntuu. Henkisten kirjojen mukaan Luojaan voi suhtautua kuin hyvään ystävään, mutta Luoja ei voi käyttää persoonallisuutta korostaviin tapahtumiin. Luoja näkee elämän ykseytenä omana ilmennyksensä eli mitä läheisempi Luojayhteyden, niin sitä enemmän erillisyyden on vaihtunut elämän ykseydeksi.

Neale Walsch on kirjoittanut useita kirjoja telepaattisesti kanavoimalla ihmisen ja Luojan suhteesta ja kommunikointitavoista, näistä kirjoista seitsemän on käännetty suomeksi. Kirjoissa painotetaan, että toiminnan takaa löytyy rakkaus tai pelko. Jumala puhuu kaikille, hyvälle ja pahoille, pyhimyksille ja roistoille. Kirjassaan "Keskusteluja Jumalan kanssa I" (WSOY, 1999) sivulla 205 Walsch kanavoi, että tottelevaisuus ei ole luomista eikä voi siksi milloinkaan saada aikaan pelastumista. Tottelevaisuus on reaktio, kun taas luominen on puhdas valinta, ei kenenkään määräämä tai vaatima. Puhdas valinta saa aikaan pelastumisen siten, että luot puhtaasti korkeimman senhetkisen ideasi. Sielun tehtävä on ilmaista halunsa, ei pakottaa siihen.

Ihminen on kaiken aikaa myös henkisessä rinnakkaistodellisuudessa. Jeesus kehotti läheiseen vuorovaikutukseen Kristuksen henkimaailman kanssa, jopa pyrkimään ensimmäiseksi tietoiseen Luojayhteyteen. Omat ajatukset avaavat oven taivasten valtakuntaa tai sulkevat sen.

Jokainen näkee elämän ajatuksiensa mukaisena. On vaikeata havaita tai kokea omien epäilyjensä tai ajatuksiensa vastaista. Jeesus kehotti lähestymään Luojaa lapsen kaltaisesti eli rakkaudellisesti, avoimesti ilman odotuksia tai ennakkoehtoja.

Keskisuomalaisessa oli 24.12.2018 pappismunkki Mikaelin haastattelu. Tässä hän kiinnitti huomiota: "Munkkien ja muiden ortodoksien kutsumus on pyrkiä yhteyteen Jumalan kanssa, antaa tilaa Jumalan tahdolle ja läsnäololle. Isä Mikaelin mukaan Jumalan läsnäoloa ihmisessä ei kuitenkaan yleensä itse huomaa. Sen sijaan muut huomaavat, että toinen ihminen alkaa huokua Jumalan hyvyttä ja rauhaa. Sellaisen ihmisen lähellä tulee rauhallinen olo, valon tuntu. - Kun valon määrä lisääntyy ihmisessä, hän myös itse näkee selvemmin, mitä vielä puuttuu siitä, että olisi lähempänä Jumalaa." "Ortodoksisuuden arvoitukset avautuvat isä Mikaelille parhaiten mystiikan, taiteen, runojen, kirkkolaulujen ja ikonien kautta."

Edellisessä tulee hyvin esiin, kuinka uskonnollisuudessa on kysymys henkilökohtaisesta pyrkimyksestä elää Jeesuksen viitoittamalla tiellä. Jeesus painotti erityisesti mielen puhtautta ja hyvántahtoisuutta ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Maallisessa elämässä jokainen on jatkuvasti erilaisissa olosuhteissa ja valintatilanteissa. Omat valinnat johdattavat ihmistä henkiselä tiellä ylös-, tai alaspäin.

Jo varhaiskristillisyyteen liittyvässä gnostilaisuudessa puhuttiin, Isästä, Äidistä ja Pojasta. Kirkollisuudessa Äiti vaihdettiin Pyhäksi Hengeksi. Sekä henkisessä todellisuudessa että maallisuudessa tarvitaan aina ajatus, sana sekä toteutus. Jos vain ajatellaan ja puhutaan, mutta ei tehdä mitään, niin ei mitään tapahdukaan.

Marian kohdalla voidaan puhua Jeesuksen äidistä ja jumalallisesta olennosta, näiden suhde on liukuva. Kun ihminen rukoilee Jumalan personoitua muotoa, kuten Jeesusta tai Mariaa, niin ilmestys on hyvin todellinen. Korkeaan henkiolentoon liittyy aina rakkaus, rauha, tasapaino, onnellisuus ja totuudellisuus.

Avataara Amman mukaan jos ihminen ajattelee Jumalaa, jolla on muoto, niin ihminen kohtaa ensimmäiseksi Jumaluuden

muotona. Jos keskittyy Jumaluuteen, jolla ei ole muotoa, niin taivaskokemus on kuin sulautuminen tietoisena rakkauden, autuuden mereen, Luojan energiakenttään.

On hyvin vaikeata rakastaa ääretöntä ja abstraktista. Tämän vuoksi rakastamalla jumalallisuuden personoitua muotoa, kuten Jeesusta tai Mariaa, niin saadaan näin rakkauden tietoisuutta kohottava voima jumalallisuuden kosketuksesta.

HENKINEN TIE JA TOTUUTEEN PYRKIVÄ HYVÄNTAHTOINEN INHIMILLINEN IHMISYYS OVAT YHTENEVÄISET

Jokaisella on syntymälahjana piilevä kolmassilmä, kuudes aisti. Puhutaan tsakroista ja näiden tasapainoisesta aukeamisesta. Rudolf Steiner on kehittänyt hengentieteen. Tietyt harjoitukset tekevät jokaisen turvallisesti selvänäköiseksi, mutta tämä Steinerin harjoitusohjelma on erityisen vaativa. Steinerilla oli synnynnäinen selvänäkökyky ja pystyi näin havaitsemaan, miten itse kukin harjoitus vaikuttaa henkisiin rakenteisiin. Jeesuksen vuorisaarnassa kuvaama elämäntapa mahdollistaa jokaiselle tietoisien Luoja-, taivaskokemuksen.

Jos ihminen on suuntautunut yksipuolisesti maallisuuteen ja maallisiin mielipiteisiin, niin nämä piilevät henkiset kyvyt jäävät piileviksi. On keskeistä huomata, että mieli on suuntautunut yksipuolisesti ulospäin kaikkeen maalliseen. Henkisessä kehitystapahtumassa mieli pitäisi kääntää tietoisesti sisäänpäin rukouksessa ja meditaatiossa sisäisen Itsen, Luojan tiedostamiseksi.

Toisaalta jos ihminen pitää tietoista Luojayhteyttä ja henkistä rinnakkaistodellisuutta mahdollisena hyväksyä, niin omat epäilevät ja torjuvat ajatukset estävät tehokkaasti henkisen havaitsemista ja kokemista.

Jos ihminen elää ihmisyyden nimissä pyrkimällä hyvántahtoisuuteen, inhimilliseen ihmisyyteen arvostaen rehellisyyttä ja totuudellisuutta, pyrkien auttamaan ihmisiä sekä elämää, olemaan tarkkaavainen ja hyvántahtoinen ajatuksissa, sanoissa ja teoissa, niin on samalla edistynyt suuresti Jeesuksen viitoittamalla vuorisaarnan elämäntavassa. Tällöin ihmiseen kätkeytyvät tsakrat alkavat aktivoitua ja ihminen huomaa itsessään herkkyyttä ja suurempaa ymmärrystä sekä tiedostamiskykyä. Rakkauden kokemuksessa ihminen voi kokea

koska tahansa Luojayhteyden.

UNETKIN VIESTITTÄVÄT SYMBOLISESTI, MISSÄ IHMISYYDESSÄ MENNÄÄN JA MITÄ PITÄISI OTTAA HUOMIOON

Periaatteessa unet käsittelevät päivän tapahtumia, mutta niihin vois sisältyä keskeinen symbolinen viesti. Pekka Suominen on kirjoittanut kirjan "Unikuva, kielikuva, mielikuva". Tuhannet asiakkaat tullessaan ammattiauttajille kertoivat ensimmäiseksi unensa ja jälkeenpäin tarkistettiin, mitä tapahtui. Tietyissä unityypeissä oli osuvuus Pekka Suomisen luentotiedon mukaan lähes sataprosenttinen. Uni on omalla tavallaan tarkka symbolinen kuvaus jostakin asiasta. Siihen voi kätkeytyä myös varoitus, mitä pitäisi ottaa huomioon, mitä tulevaisuudessa tapahtuu jne. Olisi hyvä kirjoittaa selkeät unet muistiin, varsinkin samansuuntaiset unet viestittävät jotakin täsmällistä.

Kannattaa terävöityä, jos unessa näkyy arkkityypisiä symboleita(koko ihmiskuntaa koskevia), kuten eläimiä, kasveja, värejä, ikivanhoja uskonnollisia symboleita. Kuoleman läheisyydellä on useita erilaisia symboleita. Kulkuväline unessa viestittää aina jotakin, samaten tien olemus, onko esimerkiksi esteitä. Talo kuvaa yleensä ihmistä jne.

AIVOT OVAT VAIN OSA MIELTÄ

Kymmenet ehkä sadat miljoonat ovat kokeneet sattumanvaraisen kehosta irtautumisen. Tällöin jokainen tekee samat perushavainnot, että keho on pelkkä kuori maallista elämää varten. Minä ajattelee henkisenä olentona ja liikkuu ajatuksen voimalla sekä samalla tiedostaa, että minän olemassaolo ei ole riippuvainen maallisesta kehosta. Aivot ovatkin vain tietokonemainen muistikeskus ollen vain osa mieltä.

Nukahtaessa minä henkisenä olentona siirtyy uni-eli astraalimaailmaan. Siirtyminen voi olla myös tietoista, puhutaan tietoisuuden yhtäjaksoisuudesta.

Kaikkialla maailmassa olisi helposti toistettavissa ns. "vesilasikoe", missä syvähypnoosissa ihmisen tunto siirretään veteen vesilasissa. Kolmannen ihmisen suorittama neulanpisto veteen aiheuttaa aina kipureaktion, vaikka se suoritettaisiin toisessa huoneessa tai vaikkapa talon ulkopuolella. Tämä koe osoittaa, että aivot ovat vain osa mieltä. Kirjassaan "Hypnoosi" (Tammi, 1968) sivulta 226 alkaen psykologi Jarl Fahler kuvaa yksityiskohtaisesti näitä kokeita.

Kun ihminen keskittyy johonkin, niin aivoissa todetaan vaste. Kun ihmisellä on henkinen kokemus, esimerkiksi havaitsee ja kokee rakkautta säteilevän henkisen olennon, niin aivoissa todetaan vaste, mutta ei toisinpäin. Aivot ovat tietokonemainen muistikeskus, johon sekä maallisen havainnon että myös henkisen rinnakkaistodellisuuden tapahtuman pitää rekisteröityä, muutoin tapahtuma ei ole käytössä maallisessa elämässä. Materialistisesti ajatellaan, että kaikki tapahtumat ovat vain aivotapahtumia, mutta on monia henkisiä havaintoja, joista ihminen ei ole voinut olla tietoinen, mitä myös Jung painotti unitutkimuksissaan.

Eräänä erityisenä selvänäkötapauksena Immanuel Kant on kuvannut kirjeessään Charlotte von Knobanchelle Emanuel Swedenborgin näkyä Tukholman tulipalosta, minkä näyn

yksityiskohdatkin voitiin myöhemmin vahvistaa.

Allekirjoittaneen tuttava oli Tampereelta käymässä H:kissä ja ollessaan Christina Wallin vastaanotolla, niin tämä kertoi yllättäen, että sen ja sen näköinen mieshenkilö varastaa juuri tuttavan polkupyörää. Piha Tampereella on korttelipiha, jossa pyörä oli ollut vuosia.

Nina Ramstadiuksen kirjassa "Suomalaisten enkelikokemuksia" (Gummerus, 2005) on lukusia aitoja, vilpittömiä enkelikokemuksia. Sivulla 70 kuvataan seuraava tapahtuma hiililaivan ruumassa, kun tuhansia kiloja painava kauha oli tulossa kohti eikä ollut pakopaikkaa. "Niinpä hän hädissään huusi: "Jeesus auta!" Silmänräpäyksessä hänet kiskaistiin ruumasta kannelle. Pelastajaa ei kuitenkaan näkynyt, sillä kukaan ihminen se ei ollut."

Uuno Mononen kirjassaan "Henkimaaailman rajamailla" (Weilin+Göös, 1969) kirjoittaa henkilökohtaisesta kokemuksestaan seuraavasti: "Yritin hypätä kulkevaan vaunuun(raitiotie), mutta en yltänytkään vaunun pielessä olevaan kahvaan, vaan putosin vaakasuoraan asentoon takavaunun pyörien eteen. Sen verran ehdin ajatella ilmalennon aikana, että nyt tuli loppuni! Samassa kuitenkin tunsin, miten voimakkaat kädet tarttuivat kainaloihini ja nostivat minut kevyesti takasillalle ja hyvin kaunis ääni sanoi: mitäs sinne menet! Samalla näin kaksi hopeanväristä kättä."

Hyvin monet ovat kokeneet itsensä ulkopuolelta tulevan voimavaikutuksen, esimerkiksi estämällä jäämästä auton alle. Erikoisena voimavaikutuksena tapahtui 1880-luvulla kummitustapahtumia Ylöjärvellä, mihin liittyi esineiden liikkumista. Tapahtumia käsiteltiin kahdessa oikeusasteessa.

Erilaisia henkisiä kokemuksia, ihmeitä, henkisiä, valokuvia, ennalta tietämistä löytyy kirjallisuudesta inhimillisestikatsoen rajattomasti. Näiden tarkoitus on olla virike henkiselle aktivoitumiselle. Elämän perimmäinen tarkoitus on johdattaa ihminen tietoiseen Luojayhteyteen. Vapaa tahto voi johtaa ihmisen kuitenkin ennakkoehtojen viidakkoon, jolloin ihminen ei usko edes omia kokemuksiaan ja havaintojaan.

Jeesus kehotti rakastamaan Luojaa yli kaiken ja lähimmäistä

kuin itseään eli tekemään toiselle, mitä vastaavassa tilanteessa haluaisi tehtävän itselleen. Etsimään ensimmäiseksi tietoista Luojayhteyttä ja pyrkimään totuudellisuuteen sekä mielenhallintaan, hyvántahtoisuuteen ajatuksissa, tunteissa, sanoissa ja teoissa.

Jeesuksen kolikkovertauksessa tuli esiin hengellisyyden tärkeys. Maallinen elämä on Luojan ilmennystä, joka antaa avaimet Luojan löytämiseen ja kokemiseen. Jeesus korosti, että taivasten valtakunta eli Luojan rakkaudellinen läsnäolo on sisäisesti teissä eli mieli pitäisi kääntää maallisuudesta sisäänpäin kohti sisäistä Itseä, Luojaa rukouksessa tai meditaatiossa. Luojan voi tiedostaa vain sisäisesti rakkauden kokemuksessa.

Meditaatiotapoja on useita ja meditaatiosta on tehty lukuisia väitöskirjojakin, joissa on voitu todistaa monenlaisia hyötyjä kehon ja mielen näkökulmalta. Meditaatio ei itsessään ole uskonnollista.

Uskonnollisessa meditaatiossa keskitytään Luojayhteyteen ja tällöin pitäisi luopua hetkeksi kaikesta ajattelusta ja työntää maallinen mieli ajatuksineen hetkeksi syrjään. Ei voi kokea, jos ajattelee. Meditaatiossa ajatuksia tulee ja menee, jos alkaa ajatella jotakin, niin muuttaa tapahtuman maallisen mielen tapahtumaksi, joka tapahtuu maallisessa tietoisuustilassa. Sama jos alkaa ajatella kokemustaan, niin silloin keskeyttää kokemuksensa.

Ennen uskonnollista meditaatiota olisi hyvä virittäytyä hetkeksi tapahtumaan, esimerkiksi rukouksella, uskonnollisella musiikilla tai kohottavaan ja koskettavaan taideteokseen, ikoniin keskittymällä.

HENKISESTÄ VOIMAVARASTA

Jokaisella on yksilöllinen määrä henkistä voimavaraa. Henkinen voimavara on aivan keskeinen voimavara elämän jaksamisessa. Kun ihminen on menettänyt hetkellisesti henkiset voimavaransa, niin kokee olevansa vetämätön, uupunut, monet tavallisesti kiinnostavat asiat menettävät kiinnostavuuden. Jokainen voi kokea tämän hetkellisesti sairauden, psyykkisen tai fyysisen uupumisen yhteydessä. On tärkeitä kiinnittää huomiota, missä yhteydessä henkisiä voimavaroja menetetään ja mistä niitä saa lisää.

Henkiseen voimavaraan vaikuttaa kohottavasti hyvä terveys ja hyvinvointi. Yleisesti kaikki mikä lisää elinvoimaa, praanaa sekä kohottaa värähtelyä, kuten ilo, onnellisuus, innostava musiikki, taideteos, meditaatio, henkinen innoittava tapahtuma, luonnon kauneuteen eläytyminen jne. Värähtelytasoa kohottaa tasapainoinen suhde lähimmäisiin, näiden huomioiminen eli tarvittaessa myös työpaikalla hetkeksi kiireistä huolimatta toiseen keskittyminen, kiitolliset ja rohkaisevat sanat jne.

Toisaalta todellinen tai kuviteltu pelko-, kauhumielikuva voi kuluttaa hetkessä henkiset voimavarat. Ihminen voi huomata olevansa pelon hiessä ja täysin uupunut.

Henkinen voimavara liittyy keskeisesti omiin ajatuksiin ja mielikuviin. Jos ajattelee Luoja, niin on hyvä huomioida, että aina on Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa. Keskittyessä hetkeksi Luojaan kutsutaan samalla Tämän huomio. Luoja ajatellessa saadaan omaan henkiseen rakenteeseen Luojan kohottava, tietoisuutta ja ymmärrystä lisäävä vaikutus. Tapahtuma ei saisi olla mekaaninen tapahtuma vaan siihen pitäisi keskittyä kiitollisesti ja rakkaudellisesti. Luoja on loputon rakkauden, ilon, elinvoiman lähde. Rukous ja meditaatio ovatkin hyviä keinoja oman elinvoimaisuuden ja värähtelyn kohottamisessa.

MIEL EN OMIN AISUUKSISTA

Jungin mukaan ihminen on saanut mielensä Luojalta, kukaan ihminen ei tiedäkään, mikä mieli on. Ajatus ja mieli ovat minän työvälineitä. Ajatus toteuttaa kskysanaa kuin "olio" tai tietokoneohjelma ilman omaa harkintaa. Mieli pystyy virittäytymään melkein mihinkä tahansa, mutta mielellkn ei ole omaa harkintakyk tai suhteellisuuden tajua. Ajatukset muodostavat mielessä suodattimen, mikä pyrkii hyväksymään vain vanhojen ajatuksien mukaisia ajatuksia. Näin ihmisen on vaikeata havaita tai kokea omien ajatuksiensa vastaista. Minän tulisi ohjata ajatuksiaan ja mieltään kuin autoa eikä päinvastoin.

Elämä johdattaa ihmistä henkisesti kohottaviin tilanteisiin, mutta on keskeistä, kuinka ihminen suhtautuu kohtaamiinsa tapahtumiin ja olosuhteisiin. Tällöin tapahtumaan voi suhtautua vain ulkokohtaisesti, älyllisesti havainnoiden tai myös pyrkii kokemaan tapahtuman olemusta. Esimerkiksi virittytyess luonnon kauneuteen, elämän auttamiseen, henkisesti kohottavaan taideteokseen tai musiikkiin, niin tällöin ihminen voi kokea syvällisen sisäisen henkisen kokemuksen tai oivalluksen.

Mikä toiselle on puhdas maallinen tapahtuma, kuten taideteos niin toiselle sama voi olla siihen keskittymällä avain korkeaan henkiseen kokemukseen tai oivallukseen. Kun ikoni tehdään rakkaudellisen jumalallisen innoituksen vallassa, niin siihen jää myös tämä kohottava henkinen kosketus, minkä havainnoija voi kokea.

Materialistisessa ajattelussa ihminen on sattuman synnyttämä solujoukkio, mikä muistuttaa ihmistä. Tässä ajattelussa kaikki on sattumaa. Jotta ihminen olisi syntynyt sattumien summana, niin tarvittaisiin samanlainen ihme kuin tuhansien lottovoittojen saaminen peräkkäin. Tähän ei usko kukaan. Itse asiassa sattuma on näennäistä. Jos voisi odottaa iankaikkisesta iankaikkiseen, niin sattuman ihmeen ei syntyisi edes postimerkki.

Jung toi edellisessä kirjassa näkemyksen, että ihminen on saanut mielensä Luojalta. Henkisessä kehitystapahtumassa mieli pitäisi kääntää sisäänpäin havaitsemaan ja kokemaan sisäisen Itsen. Tietoista yhteyttä sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi. Henkiset mestarit ovat kuvanneet elämäntavan, kuinka tämä tapahtuma onnistuu jokaiselle.

Joogassa on useita eri suuntauksia. Länsimaissa yleisemmät ovat hatha-jooga ja raja-jooga, missä jälkimmäisessä painotetaan enemmän meditaatiota. TM-liike on raja-joogan muunnelma. Intiasta joogameditaatio on levinnyt laajalle buddhalaisuuden välityksellä. Buddhalaisuudesta puhutaan hinduismin osana ja myös erillisenä liikkeenä. Zen-meditaation muodot poikkeavat jonkin verran alkuperäisestä raja-joogasta. Sanotaan, että jumalallinen opettaja Krisna neuvoo Bhagavad-Gitassa kuinka joogaa voi harjoittaa kaikissa arkielämän tilanteissa. Puhutaan myös työn joogasta (karma-jooga), tiedon joogasta, rakkauden joogasta, fyysisestä joogasta (hatha-jooga) ja kuninkaallisesta joogasta (raja-jooga).

Jooga tarkoittaa yhdistämistä. Puhutaan fyysisen, tunne- ja henkisen olemuspuolen yhdistämisestä. Jooga yhdistää ihmisen Jumalaan samadhisssa. Tämä tarkoittaa jumaloivalluksen tilaa.

Jokainen pyrkii pitämään omia ajatuksiaan oikeina, vaikka toisesta ne voivat olla hyvin totuuden vastaisia. Jokaisen pitäisi pyrkiä totuudellisuuteen. Sydämessään ihminen tietää aina, onko valinta hyväntahtoinen, elämää auttava.

Luukkaan evankeliumin alussa kirjoittaja kertoo kirjoittavansa, mitä on kuullut muiden kertoman. Osa UT:n kirjoittajista ei ole koskaan nähnyt Jeesusta. Näin UT:ssa voi olla myös henkilökohtaisia mielipiteitä. Jeesus painottikin vuoropuhelun tärkeyttä Kristuksen henkimaailman kanssa.

Kun auktoriteettiasemassa olevat toistavat jatkuvasti jotakin, niin osa ihmisistä alkaa uskoa siihen käyttämättä omaa harkintakykyä. Esimerkiksi Jeesuksen oppien näkökulmalta on hyvin erikoista, kuinka joissakin kristityissä valtioissa orjuus oli hyväksyttävää vielä 1800-luvulla. Jeesus opetti vuorisaarnassa elämäntavan, kuinka jokaisen pelastuminen tapahtuu. Kirkollisesti opetetaan päinvastaisesti lunastamisoppia, kuinka Jeesus olikin

syntipukki ja tämä veriuhrina sovitti ihmiskunnan synnit ja teki näin ihmiskunnan otolliseksi Jumalalle.

Neale Walsch on kanavoinut kirjoissaan mm. seuraavan. "Kristuksen suurin opetus ei ollut, että osaksenne tulee iankaikkinen elämä, vaan se, että teillä jo on se. Sama asia, että saisitte tulevaisuudessa kokea veljeyden Jumalassa, vaan että teillä jo on se. Elämä ei voi näyttäytyä kuitenkaan teille missään muussa muodossa kuin siinä jota te siltä odotatte." ("Keskusteluja Jumalan kanssa I" (WSOY, 1999), sivulla 68)

Mieli on suuntautunut ulospäin aistitodellisuuteen pitäen sitä ainoana todellisuutena. Mielen pitäisi tiedostaa ihmisen sisäinen olemus, sisäinen Itse, Luojayhteys. Itsensä tunteminen tarkoittaa juuri sisäisen Itsen, Luojan tiedostamista Tämä kokemalla, mitä sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi. Silloin ihminen kokee todeksi Jeesuksen arvoitukselliset sanat, että minä ja Isä olemme yhtä. Jotta tämä tapahtuma toteutuisi ihmisen pitää kääntää katseensa sisäänpäin omaan Luojayhteyteen rukouksessa tai meditaatiossa. Mieli on kuin likainen lasi. Joka kerran kun rukoilee tai huomio Luojayhteyden tämä kuvaannollinen lasi puhdistuu. Mieli pyrkii suuntautumaan monenlaisiin asioihin. Mielen voiman kannalta olisi suuri etu olla päämäärätietoinen eli pyrkiä pitämään johtavaa ajatusta mahdollisimman usein mielessään, esimerkiksi pyrkimällä tekemään kaikki yhdessä Luojansa kanssa.

Keskittyessä mielen ajatusvirta pysähtyy. Henkisyys voidaan kokea mielen hiljaisuudessa, tällöin pitäisi luopua hetkeksi kaikesta maallisesta tiedosta eli maallinen mieli ajatuksineen pitäisi siirtää hetkeksi syrjään. Jeesus painotti, että Luojaa pitäisi lähestyä lapsen kaltaisesti eli rakkaudellisesti, avoimesti ilman ennakkoehtoja. Jos ihmisellä on odotuksia, niin omat ajatukset estävät kokemisen.

JEESUS KEHOTTI HENGELLISYYTEEN

"Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä." (Mat. 23:13). Jeesus kolikosta: "Anna keisarille se, mikä on keisarin, ja Jumalalle se, mikä on Jumalan". Isä meidän rukouksessa kehoitetaan rakastamaan Luojaä yli kaiken ja rukoillaan Luojaä tahdon toteutumista, minkä Jeesus on sanonut vuorisaarnassa (Matt. 22:15-22). Jos ihminen keskittyy vain maallisuuteen, niin kolikon toinen puoli jää huomaamatta.

"Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä". "Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan." Matt. 15:32-39. "Etsivä löytää. Kolkuttavalle avataan." Jeesus ei kehottanut vain uskomaan vaan kokemaan Luojaä-, taivaskokemus. Tähän Jeesus kehotti pyrkimään ensimmäiseksi.

Jeesus painotti hengellisyyttä eli omakohtaisia henkisiä kokemuksia, jopa pyrkimystä ensimmäiseksi tietoiseen Luojaä-, taivaskokemukseen. Esimerkiksi "Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut." (Joh.14:26)

"Te saatte nähdä Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas." (Joh.1:51) "Samoin tekin, koska tavoittelette henkilalahjoja, niin pyrkikää seurakunnan rakennukseksi saamaan niitä runsaasti." (1 Kor.14:12) "Jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinäkin teille ilmoittava, kuinka asia on." (Fil. 3:15) "Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat." (Luuk. 11:13)

Apostoli Paavali kirjoittaa, ettei hänen evankeliuminsa ole ihmisiltä saatua, eikä sitä ole hänelle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen hänelle ilmoittanut.(Gal. 12) Paavali neuvoa kirjeissään hengellisistä lahjoista korostaen, että Jeesus on tunnustettava Herraksi. Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama. (1 Kor. 12) Pietari kehottaa käyttämään niitä armolahjoja, jotka on saanut. (1 Piet. 4:10)

"Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut." (Joh.14:26) Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen, Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa." (Joh.16:13) "Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen, Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa." (Joh.16:13)

Jeesus antoi keskeisen neuvon, että hedelmistä puu tunnetaan.

Paha ei tee hyvyyden töitä. Apostoli Paavali korosti, ettei tätä henkiyhteyksimuotoa saa estää. Se on Jumalan tahto, mutta painotti, että henkiyhteydet pitää tehdä Jeesuksen nimissä. Henkisissä kirjoissa tuodaan esiin, että valkoisiin enkeleihin liittyy rakkaus ja rauha, toisinaan ruusun tuoksu, kaunis sävel. Disharmonia, pelko ja kauhu sekä paha haju viittaavat päinvastaisiin henkiin voimiin.

Enkelit tulevat Raamatussa toistuvasti esiin avuntuojina. Lorna Byrne on näkijä, enkelikirjailija. Byrnellä on synnynnäinen kyky havaita ja kommunikoida enkeleiden kanssa. Enkelit näyttäytyvät haluamallaan tavalla, niiden kanssa voi keskustella sanoilla ja telepaattisesti. Lorna Byrne tuo esille kirjassaan "Portaat taivaaseen" (Otava, 2011), kuinka jokaisella ihmisellä on Jumalan lahjana suojelusenkeli, jota voi pyytää avukseen kaikissa elämän asioissa. Lapsilla on usein enkelikokemuksia. Byrnen mukaan suojelusenkeli toimii auttajana, näkyen ihmisen takana kirkkaana valona.

Kirjoissaan Byrne tuo esille, että enkeli valaa rohkeutta, voi

tuoda mieleen keskeisen ajatuksen, kiinnittää huomiota johonkin, jopa voi avata sivun oikeasta kohdasta. Enkelit näyttävät valoa, toivoa, mihinkä pitäisi pyrkiä, mutta teot jäävät ihmiselle. Byrnen mukaan enkelit korostavat, että on tärkeätä nähdä arjen valoisat asiat, elämän pikku ilot ja pienet hyvät hetket sekä tapahtumat. Elämä on täynnä kaunista, jos vain pysähtyy ja kiinnittää huomiota ympärilleen.

LUOJA ON LÄHEMPÄNÄ KUIN OMA HENGITYS

Liittyen vapaaseen tahtoon Luoja pitäisi kutsua omaan elämään. Jos ihminen ei tee mitään oman henkisen hyvän vuoksi, niin ei mitään tapahdukaan. Mieli on suuntautunut minästä poispäin maalliseen todellisuuteen eli ihmisen pitäisi kääntää mielensä huomio myös sisäänpäin Luojayhteyteen rukouksessa ja meditaatiossa sekä kiinnittää huomiota, mitä sisäisiä aavistuksia, yleviä mielikuvia, rakkaudellisia huomioita saa Luojaltaan. Tämä ei ole mahdollista ellei ole hetkessä tietoinen ja läsnä oleva. Toisaalta on hyvin vaikeata havaita tai kokea omien ajatuksiensa tai epäilyjensä vastaista.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Keskusteluja Jumalan kanssa" sivulla 33 seuraavasti: "Sisäinen ääni on tehokkain ääni jota käytän puhumiseen, sillä se on lähimpänä. Se kertoo onko kaikki muu totta vai ei, oikein vai väärin, hyvää vai pahaa sillä tavalla kuin te sen olette määritelleet. Se on tutka joka määrää kurssin, ohjaa laivaa ja opastaa matkalla, jos sen vain antaa tehdä niin." Toisessa kohdassa samassa kirjassa: "Henkesi etsii sitä suurta hetkeä jona tulet tietoiseksi sen toiveista ja yhdyt niihin ilomielin. Henki ei kuitenkaan koskaan väkisin tyrkytä toivomuksiaan fyysiselle minällesi."

LUOJAA EI VOI KÄYTTÄÄ EGOA KOROSTAVIIN ASIOIHIN

Luoja ja egon korostaminen toimivat päinvastaisesti eli mitä läheisempi Luojayhteys niin sitä pienempi ego. Jokaisen olisi hyvä ajatella yleviä ja kiitollisia, elämää auttavia asioita, rukoilla sekä meditoida usein.

Sielu on rakkauden ja auttamisen ruumiillistumia, mutta ihmisyyteen liittyy myös maalaisjärki, esimerkiksi takauksen yhteydessä. Jos toinen on hukkumassa niin on järkevää hetki harkita tapahtumaa, olisiko jokin apuväline käytettävissä, muutoin voivat molemmat hukkua. Valinnoissa tulisi ilmentää rakkaudellista viisautta.

HENKISESTÄ NÄKEMISESTÄ

Taivastietoisuuteen liittyy ykseys, rakkaus, autuus ja totuudellisuus. Rakkaudessa kokemuksessa, rukouksessa ja uskonnollisessa meditaatiossa ihminen voi kokea koska tahansa tietoisuuden Luoja-yhteyden.

Ihmisen tulisi olla hetkessä tietoinen ja tarkkaavainen, mitä rakkaudellisia huomioita, aavistuksia, yleviä pyrkimyksiä, mielikuvia saa Luojaltaan. Luojaalle kaikki informaatiokanavat ovat mahdollisia. Luoja voi havaita ja kokea vain nykyhetkessä. Henkinen kokemus on aina erilainen kuin sen kuvitelma. Henkinen havainto on erityinen armonosoitus viestittäessä jotakin keskeistä. Taivasyhteyteen liittyy rakkaus ja totuudellisuus.

Rudolf Steinerein mukaan ihmisen ensimmäinen henkinen havainto on, kun hän näkee enkelimäisen valo-olennon, korkeamman minän, jota demoniset tummat ajatukset kiertävät.

Ervastian mukaan astraalinen havainnointi on näkemistä. Ihmisen omat ajatukset ja tunteet vaikuttavat havaintoihin, katsotaan kuin vedenpinnasta heijastuvaa kuvaa. Häiritsevät ajatukset ja tunteet sekoittavat vedenpinnan. Mielen pitäisi olla tyyni. Puhutaan mielen valkokankaasta. Tapahtuma nähdään kuvana tai elokuvamaisesti valkokankaalla. Tällöin joudutaan arvaamaan tai päättämään, mistä on kysymys. Esimerkiksi kun meedio näkee tulevan tapahtuman, niin tällöin hän näkee symbolisen tapahtuman, mutta ei tiedä, kuinka monen vuoden kuluttua se tapahtuu, missä tapahtuu tai kenenkä toimesta.

Henkisessä näkemisessä pitäisi saada korkeammat tsakrat mukaan, silloin sisäisesti tiedetään, mistä on kysymys. Esimerkiksi kirkas valo ei kerro alkuperää, tarvitaan vielä tunne, haju tai sävel. Ruusun tuoksu yhdistetään valkoisiin enkeleihin, rikin tuoksu mustiin. Tunne pitäisi olla rakkaudellinen ja tasapainoinen, jos on kammottava, pelottava tunne, niin on väärässä paikassa.

Korkeampi näkeminen on kokemista yhtymällä toiseen eli havainnoidaan toisen olemuksen sisältä. Huomaa Jeesuksen sanat, että minä ja Isä olemme yhtä. Henkisten kirjojen mukaan vain Itse voi havaita ja kokea Itsen.

Kirjassa "Näin parantaa Jumala Pyhän Hildegardin lääketiedettä" tuodaan esiin Hildegardin jatkuva henkinen vuorovaikutus: "kaikki hänen kirjoituksensa, kaikki, mitä hän on joskus kirjoittanut perustuu yksinomaan valoisaan pilveen, jossa on sana, ääni ja kuva." "En näe näitä asioita ulkoisin silmin tai kuule ulkoisin korvin, minä näen ne pelkästään sielussani avoimin fyysisin silmin."

Esimerkiksi ihminen voi nähdä kirkkaassa päivänvalossa hetkeksi ylimääräisen tarkan kuvan tai tapahtuman, autolla ajaessa eteen voi tulla valo-olento varoituksena jne. Joskus ihminen voi mennä, esimerkiksi kävellessä hetkeksi toiseen ulottuvuuteen tehden havainnon ja palata sen jälkeen maalliseen tietoisuuteen.

TELEPATIAN TUTKIMISESTA

Professori J. B. Rhine loi telepatian ja selvänäköisyyden tutkimiseksi ns. Zehnerin testikorttisarjan. Korteissa on viisi symbolia, nimittäin ympyrä, risti, tähti, neliö ja aaltoviiva. Tutkijan keskittyessä yhteen symboliin koehenkilön pitäisi tiedostaa vastaava. Sattuman mahdollisuus on 20% ja suurempi osuvuus viittaa telepatiaan.

Allekirjoittanut näki kerran telepatiakokeessa osassa korttisarjaa niiden ympärillä värähtelyä ja telepatiatulos oli erinomainen. Seuraavalla kerralla ei näkynyt samaa värähtelyä ja tulos oli arvaamisen tasoa.

Kirjassaan "Salattu tietoni" (WSOY, 1966) Wolf Messing kuvaa elämänsä Neuvostoliitossa ajatuksenlukijana, tutkimushenkilönä sekä esiintyjänä lukemattomissa yleisötilaisuuksissa. Kirjassaan hän toi esiin kykynsä "kuulla" toisen ajatuksia ja saada toinen noudattamaan tahtoaan telepaattisesti.

Voidakseen "kuulla" vieraita ajatuksia Messingin piti jännittää aisteja ja voimia, mutta päästyään oikeaan tilaan, hän pystyi kertomansa mukaan lukemaan kenen tahansa ajatukset. Kontakti kohdehenkilön käteen helpotti erottamaan vieraat ajatukset pois. Messingin mukaan kuvien ja kuvioiden välitys telepaattisesti on ihanteellista, sana ja ajatus ovat vaikeampia. Myönteinen ilmapiiri on eduksi. Kirjassa on myös runsaasti esimerkkejä näytöksistä, joissa telepatian avulla etsittiin piilotettuja esineitä.

Raamatussa kuvataan, kuinka Mooses ja faraon tietäjät sekä velhot saivat sauvan muuttumaan käärmeeksi. Mooses jatkoi seuraavana päivänä toimintojaan ja mukana oli sama sauva, joka oli muuttunut käärmeeksi edellisenä päivänä.

JOKAINEN VOI TIEDOSTAA LUOJA-, TAIVASKOKEMUKSEN MAALLISEN ELÄMÄN AIKANA

Jokaisen ihmisen on maallisen elämän aikana mahdollista kokea Luoja-, taivaskokemus. Avataara Amma tuo opetuksissaan näkemysten, että jos ihminen ajattelee, keskittyy Jumaluuteen, jolla on muoto, niin ihminen kohtaa ensimmäiseksi Jumaluuden muotona, jos keskittyy Jumaluuteen, jolla ei ole muotoa, niin taivaskokemus on kuin sulautuminen tietoisena rakkauden, autuuden mereen, Luojan energiakenttään.

Meditaatiotapahtuman alkuvaiheessa mieleen tulee vanhoja harmituksia, kielteisiä sanoja, kaltoinkohtelua jne. Nämä tulisi purkaa, esimerkiksi puhumalla vaikka itsekseen tai kirjoittamalla, pelkkä ajattelu pyrkii voimistamaan ajatuksia. Vanhat käsittelemättömän kielteiset harmitukset kuluttavat kaiken aikaa ihmisen rajallisia henkisiä voimavaroja.

Kun ihmisen henkinen herkkyyks lisääntyy, niin mieleen voi tulla vanhoja kielteisiä tapahtumia. Sielu työntää ne mieleen käsittelyä varten. Joskus ihmisellä on vanhoja harmituksia toisen pahantahtoisista sanoista. Nämä ovat olleet kaiken aikaa kuin hiekkaa koneistossa. Joskus sanoja on voinut kuolla vuosia aikaisemmin. Ihmisen katse pitäisi olla Luojayhteydessä. Kun ihminen keskittyy vanhoihin harmituksiin, niin tavallaan vaihtaa Luojan paholaisen työkaluihin. Ajattelu pyrkii voimistamaan tapahtumaa saamalla mielessä suuremman tilan. Mielellä ei ole suhteellisuuden tajua. Pieni asia tulee suureksi ja haittaavaksi sitä jatkuvasti ajattelemalla. Kielteinen asia pitäisi käsitellä kerran sanomalla tai kirjoittamalla ja sitten unohtaa, varsinkin jos asialle ei enää voi mitään tehdä.

Minä katsoo elämää epäsuorasti kehon ja mielen välityksellä. Näköhavaintokin muuttuu ensin ajatukseksi, mikä vasta havaitaan. Omat ajatukset ovat kuin suodatin pyrkien hyväksymään vain vanhojen ajatuksien mukaista. Näin kielteiset ajatukset tekevät mieleen pimeyttä, mikä vaikeuttaa Luojayhteyttä.

Rudolf Steiner kirjoittaa symbolisesta kynnyksenvartijasta. ("paholaista", Doppelgängeristä) ihmisen itsensä ajatuksin ja tuntein luomaa näkymätöntä astraalimaailman olentoa. Rudolf

Steiner pitää sitä astraalisena tilikirjana, samalla korostaen, että kielteiset ajatukset näkyvät astraalimaailmassa demonisina muotoina. Jung käytti samasta nimitystä varjo, mikä unessa esiintyy huonosti käyttäytyvänä samana sukupuolena.

Jokaisella on oma "paholaisensa". Se voi olla suuri ja pelottava riippuen ihmisen ajattelusta ja toiminnasta. Joskus "paholainen" nähdään tai koetaan sattumalta ja asiaa pidetään harhanäkynä tai paholaisen kohtaamisena. Se on ihmisestä erillinen, mutta kuitenkin ihmiseen liittyvä, siitä Jungin nimitys varjo ja Steinerin Doppelgänger. Oma "paholainen" on kaiken aikaa muuttuva. Henkisessä kehityksessä se muuttuu hirviöhahmosta enemmän ja enemmän ihmistä muistuttavaksi.

Oma "pimeys", väärin käytetyt vastavoimat, sillä vasta paha ajatus tekee pahan eli kielteisesti käytetyt voimat pitäisi muuttaa hyvántahtoisiksi ja rakentaviksi, kuvaannollisesti miekat auroiksi. Olisi tärkeätä olla tietoinen ajatuksistaan, hyvántahtoinen ajatuksissa, sanoissa ja teoissa sekä olla tekemättä mitään sopimatonta. Tätä näkökulmaa jokainen henkinen mestari painottaa toistuvasti, erityisesti Jeesus.

Ihmisen psyyke on hyvin erilainen. Sama tapahtuma toiselle voi olla olankohautuksen arvoinen asia ja toiselle vaikea psyyken trauma. Joskus psyykeä pitää vahvasta jopa vuosia, että ihminen pystyy käsittelemään itselleen vaikeita asioita. Ulkoisesti voi olla hyvin vaikeata päätellä ihmisen henkistä kestäkykyä. Kun psyyken traumoja hoidetaan hypnoosilla tai huumeilla, niin tapahtumien kehittyminen on etukäteen arvaamaton. Tilanne voi kehittyä täysin hallitsemattomaksi asiakkaan saadessa mahdollisen kauhukokemuksen. Joskus ihminen on voinut jopa hypätä ikkunasta ulos. Kun ihmisellä on mielenterveysongelmia, niin tapahtumien erottelukyky voi olla hyvä, mutta tunteiden kestäkyky erityisen huono.

KATSE PITÄISI OLLA LUOJAYHTEYDESSÄ EIKÄ "PAHOLAISEN" TYÖKALUISSA

Kielteisyys, pessimismi, itsensä vähättely, pahantahtoinen ajattelu, toisen pilkkaaminen ovat pimeyden ilmenemismuotoja, "paholaisen työkaluja". Tällöin ihminen vähättelee tietyllä tavalla myös Luojaa.

On keskeistä huomata, että mielikuva on kutsu ja toteutukseen pyrkivä voima. Jos ajattelee kielteisesti, niin mielikuva heijastuu takaisin ajattelijaan aiheuttaen levottomuutta vaikuttaen sekä omaan että yleiseen ilmapiiriin. Kun ihminen väheksyy muita, niin usein yritetään vertailemalla kohottaa omaa egoaan ja paremmuuttaan.

Avataara Amma painottaa myönteisyyden tärkeyttä. Jumala ei ole kiinnostunut ihmisen menneisyydestä, synneistä, vaan henkisestä edistymisestä. Hyvät teot mitätöivät vanhoja pahojen tekojen vaikutuksia.

Milarepan, Tiibetin suuren joogin menneisyys oli rikollisen musta, mutta hänestä tuli henkisen kehityksen avulla valaistunut mestari.

VT:ssa Jumala ilmoitti profeetta Jesajan välityksellä (Jes:1) olevansa kyllästynyt teurasuhreihin, elämällä hyvydessä ja totuudessa veriruskeat synnit tulevat lumivalkeiksi. Apostoli Paavali jahtasi Jeesuksen seuraajia ja muuttamalla elämäntapaansa koki Kristuskokemuksen.

Jokaiselle olisi suuri etu käsitellä ja tarkastella päivän tapahtumia kuin itsensä ulkopuolelta. Tällöin ihminen alkaa oivaltaa, että keho ja mieli ovat minän työkaluja eikä päinvastoin. Jeesus kehotti rakastamaan Luojaa yli kaiken.

LUOJA LÖYDETÄÄN JA KOETAAN SISÄISESSÄ KOKEMUKSESSA

Mieli on suuntautunut minästä ulospäin maalliseen todellisuuteen. Mieli pitäisi suunnata sisäänpäin kohti sisäistä Itseä, Luojaa eli Jeesuksen sanoin taivasten valtakunta on sisäisesti teissä. Tässä tapahtumassa rukous ja uskonnollinen meditaatio ovat keskeisiä. Jokainen etsii onnellisuutta, suurin onni ja autuus on Luojayhteyden kokeminen.

Ihminen on rakkausolento ja jokainen pyrkii vaistomaisesti tilanteisiin, missä voi kohottaa värähtelytasoansa. Jeesus kehotti rakastamaan Luojaa yli kaiken. Olisi suuri etu suunnata mielensä usein huomiolla, mantralla tai rukouksella Luojayhteyteen. Tällöin saa Tämän huomion ja näin myös pitkäaikaisen kohottavan jälkivaikutuksen. Kielteinen ajattelu tai maallinen pohdiskelu pyrkii katkaisemaan näin aikaansaadun henkisesti kohottavan jälkivaikutuksen.

HENKISELLE MESTARILLE TAIVASYHTEYS ON ELÄVÄ TODELLISUUS

Henkiset mestarit kuten Jeesus ovat tahtonsa avulla joko maallisessa- tai taivastietoisuudessa. Henkisillä mestareilla on henkisyydestä sama näkemys. Maalliseen elämään liittyy erillisyyys, tällöin jokainen on vastakkaisten voimien välissä. Taivastietoisuudessa on ykseys, välitön tieto, rakkauden, ilon ja autuuden olotila.

Jeesuksen sanoin taivasten valtakunta on sisäisesti teissä eli ihminen on kaiken aikaa taivaassa, Luojan rakkaudessa läsnäolossa myös helvetissäkin eli tällöin on myös taivaassa ja katsoo elämää omasta ajatuskuplastaan, jolloin kokija voi pitää havaintojaan hyvin todellisina. Sama asia on hypnoosissa eli ihminen näkee katsomon nauravan, vaikka itse kokee todellisena hypnoottisen suggestion.

Rakkauden kokemuksessa voi kokea koska tahansa Luojayhteyden. Joskus rukouksessa tai meditaatiossa näkökentän reunassa näkyy henkinen todellisuus, kun siirtää katseensa siihen, niin tämä havainto häipyä. Luoja laittaa ihmiselle näköverhon, jonka ottaa halutessaan pois.

Ihmisen toiminnan taustalta löytyy tunne. Walsch kanavoi kirjoissaan, että taustalta löytyy aina rakkaus tai pelko. Ihmiset korostavat mielellään, että toiminta perustuu älyyn, johdonmukaiseen ajatteluun ja järkeilyyn. Mutta nämä ovat vain minän työkaluja ilman omaa elämää. Hyväntahtoisen inhimillisen totuuteen pyrkivän ihmisyyden pitäisi olla toiminnan taustalla, muutoin alkaa erillisyyys korostua, mihin liittyy toisten ja luonnon välinpitämätön hyväksikäyttö. Mitä suurempi ego on, niin sitä huonompi Luojayhteys eli ego suuntautuu maallisuuteen ja erillisyyteen.

ELÄMÄ ON YKSEYS HENKISESTI JA AINEELLISESTI

Alkuräjähdyksessä ns. Big Bang:ssa Luojan energiasta muodostui aineellinen maailmankaikkeus. Aivan fyysisestikin aine sekä energia ovat yksi ja sama. Näin ajatellen kaikki on Luojan ilmennystä. Avataara Amman mukaa Luoja on liikkumaton liikuttaja, kaikki tapahtuu Tämän Mielessä ollen Luojan tietoisuuden läpäisemää. Kaikki on Luojan läsnäoloa, sama sanotaan raamatullisesti eli Hänessä (Kristuksessa, Jumalassa) me elämme, olemme ja liikumme. Mutta Luojan voi tiedostaa vain sielullisuuden avulla eli rakkauden ja onnellisuuden värähtelyissä, jotka avaavat mielen korkeampaan tiedostamiseen.

Ihmisen mieli on suuntautunut lähtökohtaisesti aistitodellisuuteen ja ihmisen pitäisikin kääntää mielensä huomio tietoisesti sisäänpäin, Jeesus toi tämän esiin kolikkovertauksessa eli kolikon toiseen puoleen. Jeesus kuvasi vuorisaarnassa elämäntavan, kuinka jokaisen on mahdollistaa löytää Luoja yksiselitteisessä Luojakokemuksessa, mikä onkin maallisen elämän tarkoitus.

LUOJAKOKEMUKSESSA JOKAINEN HAVAITSEE JEESUKSEN SANAT, ETTÄ MINÄ JA ISÄ OLEMME YHTÄ

Judith Cornellin kirjassa "Amma" (Basam books, 2003) on sivulla 60 on kuvaus avataara Amman syvästä meditaatiosta, autuuden ja onnen tilasta, missä hän tunsi jumalallisen Äidin sulautuen hänen säkenöivänä valohahmona, huikean kirkkaana kuin tuhat aurinkoa. "jumalallinen Äiti hyväili päätäni hellin, hohtavin käsin." "Hymyillen hän muuttui jumalaiseksi kirkkaudeksi ja sulautui minuun. Mieli puhkesi kukkaan ja kylpi jumaluuden monivivahteissa valossa ja menneiden vuosimiljoonien tapahtumat alkoivat elää minussa. Siksi kokiessani, ettei mikään ollut erillään omasta Itsestäni, kaikki ykseydestä, sulauduin jumalalliseen Äitiin. Äiti kehotti minua vetoamaan ihmisiin, että he toteuttaisivat ihmisyytensä."

"Näin parantaa Jumala", Pyhän Hildegardin lääketiedettä, (1996) kuvaus Hildegardin henkisestä kokemuksesta: "Näin taivaiden avautuvan ja ihmeellinen kirkas suurimman pyhyiden valo virtasi läpi aivojeni ja sytytti koko minun rintani liekkiin, ei kuitenkaan polttaen vaan pikemminkin lämmittäen kuin auringon säteet, jotka laskeutuvat kohteeseensa ja lämmittävät sitä. Silloin sain äkkiä lahjan ymmärtää kirjoja, nimittäin psalmeja, evankeliumeja ja muita vanhan ja uuden liiton tekstejä vaikken ymmärtänytään sanojen yhteen liittämistä ja muuta latinan kielioppia."

"Mestari Eckhart - Sielun syvyys" (Basam Books, 2011) kuvataan Eckhartia, joka oli 800 vuotta sitten kirkollinen vaikuttaja, mystikko. Hänen saarnojaan on siteerattu vuosisatoja korkean hengellisyyden, läheisen Luojayhteyden vuoksi. Eräänä esimerkkinä kirjassa käsitellään Jumalan kohtaamista sivulla 159 seuraavasti: "kuvittelevat kohtaavansa Jumalan niin, että hän on tuossa ja he ovat tässä. Näin ei asia ole. Jumala ja minä, me olemme yksi. Tietoisuuden avautuessa otan Jumalan sisääni ja rakkaudessa menen Jumalan sisään." "Jumala ja minä, me

olemme tässä vaikutuksessa yksi: hän vaikuttaa ja minä tulen."
"Tällä tavalla me muutamme Jumalassa ja tunnemme silloin hänet sellaisena kuin hän on." Samalla Eckhart viittaa Paavalin sanoihin: "Tuntemme silloin toisemme, minä hänet ja hän minut, ei enempää eikä vähempää vaan toistemme kaltaisina".

Tämän elämän aikana voimme saada tietoa ikuisesta elämästä siten, että Jumala itse voi kertoa sen ihmiselle tai enkelin kautta. Asia voidaan tuoda julki myös erityisessä ilmestyksessä. "Mikäli Jeesuksen halutaan kuulla puhuttavan sielussa, sielun on oltava tyhjä ja kaikkien äänien on vaiettava (saarna 1)."

Jeesus korosti rukousta, mutta henkisesti rukous ja uskonnollinen meditaatio ovat yksi ja sama. Ollaan hetki virittäytyneenä Luojan läsnäoloon. Kirjassa "Pyhittäjä Serafim Sarovilainen" (Valamon luostari, 1978) on kuvattu tämän elämänkerta opetuksineen venäläisen ylösnousemusmystiikan edustajana. Serafin painottaa rukouksen tärkeyttä korostaen, että se on aina mahdollista kaikille. Tässä yhteydessä tuo esiin keskeisen näkökulman, että meidän tulee rukoilla vain siihen asti, kun Pyhä Henki laskeutuu meihin antaen taivaallisen armonsa. "Rukouksessa sielu puhuu ja on äänessä, Pyhän Hengen tullessa sen on oltava aivan hiljaa kuullakseen ja ymmärtääkseen kaikki ikuisen elämän sanat, jotka Henki näkee hyväksi ilmoittaa."

JEESUKSEN KUVAAMA ELÄMÄNTAPA JOHTAA JOKAISEN TOTUUTEEN JA ELÄMÄÄN

Jeesus kuvasi esimerkillään tien totuuteen ja elämään. Jeesus oli ihminen, ihmisestä syntynyt ja ihmisenä kuollut. Jordan joen kastetapahtumassa koki Luoja-, taivaskokemuksen. Kirkollisesti Jeesus on kohotettu niin korkealle, että on tullut samalla ihmisille etäiseksi ja vaikeasti lähestyttäväksi. Jeesus painotti elämäntapaa, mikä johtaa pelastumiseen. Tarvitaan ihmisen elämäntapa eli määrätietoinen pyrkimys, jossa ihminen pyrkisi totuudellisuuteen, rakastaisi Luojaa yli kaiken, valitsisi hyväntahtoisuuden ja huolellisuuden jokaisesta ajatuksesta, sanasta ja teosta sekä karttaisi kaikkea pahantahtoisuutta ja sopimattomuutta eli pyrkisi olemaan esimerkillinen.

IHMISELLÄ ON PIILEVÄNÄ HENKISEN NÄKEMISEN KYKY

Jokaisella on piilevänä henkisen näkemisen kyky, mutta tämä niin kuin muutkin inhimilliset kyvyt tarvitsevat sopivat harjoitukset ja olosuhteet kehittyäkseen. Jeesuksen kuvaamalla elämäntavalla tämä onnistuu jokaiselle. On keskeistä huomata, että tsakrat ovat herkkiä rakkaudelle, myötätuntoisuudelle, ajatuksien puhtaudelle ja totuudellisuudelle. Tsakrojen tasapainoinen aukeaminen on keskeistä, jotta ihminen ymmärtäisi henkiset havaintonsa.

Henkinen avautuminen ja ruoan sulaminen tapahtuvat automaattisesti henkisten ja aineellisten lakien mukaisesti riippumatta ihmisen uskomuksista. Molemmissa tapahtumissa voidaan havaita kehollisia muutoksia. Mutta on keskeistä huomata, ettei aivotapahtuma aiheuta henkistä kokemusta. Aivot ovat tietokonemainen muistikeskus ja aivoja ärsyttämällä saadaan esiin vain vanhoja muistijälkiä. Rakkaus, myötätunto ja inhimillisyys eivät ole solutapahtumia vaan liittyvät ihmisen henkissielulliseen puoleen. Kun ihmisellä on rakkaudellinen kokemus, niin kehossa tapahtuu monenlaisia muutoksia, mutta ei toisinpäin.

Pekka Ervast ja Rudolf Steiner ovat käsitelleet useissa kirjoissaan selvänäköisyyttä. Rudolf Steiner on kuvannut yksityiskohtaisesti hengentieteellisiä keinoja, kuinka jokainen voi tulla turvallisesti henkisesti näkeväksi. Steinerilla oli synnynnäinen selvänäköisyyden kyky ja hän pystyi näin havaitsemaan, miten itse kukin harjoitus vaikutti henkisissä rakenteissa. Tämä henkinen tie on hyvin vaativa. Avataara Amma pitää joogatyyppistä henkistä tietä hyvin vaikeana, mikä aniharvoin onnistuu. Amma suosittelee rakkaudellista lähestymistapaa korostaen, että jokaisen on mahdollista maallisen elämän aikana kokea taivaskokemus oikealla elämällä ja noudattamalla tiettyjä periaatteita, suositellen henkisenä tienä antaumuksen tietä, joka tarkoittaa epäitsekästä rakkaudellista turvaamista yhteen Jumalaan. Antaumuksen tiellä voi nauttia autuudesta jo heti

alusta alkaen. Avataara Amman mukaan tiedon tiellä pyrkiminen perimmäiseen totuuteen on hyvin vaikeata ja vain yksi tai kaksi tuhannesta onnistuvat.

Ensimmäisen kirjansa alussa Neale Walsch tuo esiin, että kirjoittamisen alussa kynä jäi käteen kuin näkymättömän voiman pakottamana ja tämän jälkeen kynä lähti liikkumaan itsestään. Kokemukseen liittyi fyysisiä tuntemuksia, kuten kihelmöintiä, onnen väristyksiä, joskus ilon kyyneliä, toisinaan henkilökohtainen ilmestys. Tämä yhteydenpito muuttui myöhemmin telepaattiseksi tapahtumaksi.

HENKISESTÄ KEHITYSTAPAHTUMASTA

Koko elämä on Luojan läsnäoloa ja näin koko elämän voi muuttaa Luojaläheiseksi huomioksi ja meditaatioksi. Ihmisen pitäisi varata päivittäin hetki astua sisäiseen maailmaansa eli rukoilla tai meditoida. Tällöin on keskeistä jättää hetkeksi kaikki ajatukset ja mielikuvat ulkoisesta maailmasta, pitäisi keskittyä kolmanteen silmään, otsaan silmien yläpuolelle. Ei saisi keksiä mitään pisteen paikalle vaan odottaa, että siinä oleva avautuu tietoisuudelle ilman ennakko-odotuksia. Ihminen käy aina keskustelua Jumalan kanssa.

Kirjassaan "Uusi Ilmestyskirja" (WSOY, 2004) Neale Walsch kanavoi telepaattisesti: "Teillä on sisäinen ohjausjärjestelmä, josta voitte käyttää mitä nimitystä tahansa – intuitio, aavistus, varmuus tai "tunne luissa ja ytimissä" – ettekä voi kieltää sen olemassaoloa. Se on suurempi tietoisuus. Se on varmuuden tunne. Ja mitä enemmän luotatte siihen, sitä paremmin tiedätte voivanne luottaa siihen." "Jumaluus on kätkössä sydämen, sielun ja mielen syvimmissä sopukoissa. Se löytyy sieltä ja se voidaan kokea aitona ja täydellisesti vain siellä, ei jonkun muun ihmisen, paikan tai olion kautta." Kun ihminen kääntyy vilpittömin mielin, puhtain sydämin sisimpänsä puoleen etsien korkeinta totuuttaan, niin sen saa. Vastauksissa voi olla viive ja vastaus voi tulla jollakin tavalla odottamattomalla tavalla.

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Huomisen Jumala" (WSOY, 2005) seuraavasti: "Jokaisen sisällä on lähde, kysy ja mene sisimpääsi, tutkitele asioita sydämessäsi, sieltä löytyy vastaukset, ilo, rauha ja rakkaus. Suurempi sinä voi eriytyä pienestä itsestäsi ja puhua sinulle, samalla paljastaen totuutta olemassaolostasi. Jumalallinen virike palvelee ensin elämää, ennen pientä itseä. Olisi hyvä palvella elämää kaikessa mitä ajattelee, sanoo ja tekee. Olisi hyvä kysyä edistääkö ajatus elämää vai tuhoaako se sitä."

Luoja kommunikoi ajatuksin, mielikuvin, sanoin, tunteiden ja

kokemuksien avulla kaiken aikaa kaikille, mutta on eri asia kuka kuuntelee. Luojasta ovat lähtöisin korkeimmat ajatuksesi, selkeimmät sanasi ja suurimmat tunteesi. Kaikki kommunikointimuodot ovat Luojalle mahdollisia.

Luoja tietää kaiken, asuu meissä ja tarkkailee liikkeitämme. Hänen voimansa ansiosta näemme, kuulemme sekä toimimme. Myös Hänen voimansa ansiota on, jos tunnemme Hänet. Ilman Häntä olemme vain elottomia kehoja.

Suomen teosofisen seuran perustaja, näkijä Pekka Ervast painotti, että valkoiset ja mustat enkelit ovat Jumalan apulaisia johdattamassa ihmisiä takaisin Luojan luokse. Valitsemalla mustien enkeleiden palveluksia opitaan oman kielteisen kokemuksen kautta valitsemaan rakkaus.

Apostolien teoissa suositellaan, että rukoiltaisiin jatkuvasti. Olisi tärkeätä löytää hetkiä omalle henkisyydelle, antaa mielessään tilaa Luojalle. Keskittynyt ajatus on valtavan voimakas.

Rukous ja uskonnollinen meditaatio ovat tapahtumina samanlaisia, tällöin virittäydytään Luojan läsnäoloon, rauhaan, elämänenergian ja rakkauden lähteeseen, samalla tapahtuu myös kehollisesti myönteisiä tasapainottavia vaikutuksia sekä mielen tasapainoisuuden lisääntymistä, ymmärryksen sekä tietoisuuden kohoamista.

KOHOTTAVA MUSIIKKI JA IKONI JOHDATTAVAT IHMISEN HENGEN MAAILMAAN

Professori Igor Reznikoffin mukaan on olemassa tiettyjä kohtia kehossa, joihin tietoisuus eli sielu sijoittuu ja joissa se elää. Näissä kohdissa kehoamme – tietoisuuden ja sielun värähtelykohdissa – meillä on Reznikoffin mukaan kosketus hengen maailmaan. Ensinnäkin on sydämen seutu, mutta ei anatomisessa mielessä. Sydämen seutu on yhteydessä tunteeseen ja vatsaan, rohkeuteen, rakkauteen ja itsensä uhraamiseen. (Vertauskuvana tämä ei ole sattumanvaraista. Kaikki rakastavaiset tietävät, että sydämessä tapahtuu jotakin.) Toiseksi on kurkku jossa on hengityksen ja puheen sija.

Kurkku on myös hengellisen elämän kannalta keskeinen paikka. Hengellinen, henki, hengittää – näillä sanoilla on sukulaisuus. Ikoneissa korostetaan päälakea sädekehällä. Päälakea voidaan pitää sielun ja tietoisuuden puhtaampana asuinsijana. Reznikoffin mukaan pyhä ikoni tai laulu auttavat keskittymään ja ne koskettavat eri alueita kehossa. (Igor Reznikoffin musiikkia ja mielipiteitä on laajemmin käsitelty Hilkka-Liisa Vuoren kirjassa "Hiljaisuuden syvä ääni", joka on pro gradu-työ Sibelius Akatemiassa.)

Reznikoffin mukaan primitiiviset kulttuurit ovat vielä musiikin alkulähteillä, koska niillä on säilynyt laulullinen yhteys näkyvän ja näkymättömän maailman välillä. Samaa ideaa käyttävät shamaanit. Antiikin aikana ja myös kristillisessä perinteessä ihmisen koko elämä ymmärrettiin sielun matkana eli sielun kehitysnäkökulmalta. Laulun avulla ihminen voi matkustaa näkymättömään ja takaisin. Laulaminen toimii kulkuneuvona sielun matkalla.

KAIKKI IHMISET OVAT JUMALAN LAPSIA SAMASSA VENEESSÄ

Kun ihminen rakastaa Luojaa, niin samalla alkaa arvostaa ja huomioda Luojan ilmentymiä eli toisia ihmisiä, elämää ja luontoa. Tällöin maalliseen elämään liittyvä erillisyys alkaa muuttua enemmän ja enemmän ykseydeksi. Mitä enemmän erillisyys korostuu, niin sitä enemmän aletaan nähdä toiset ihmiset ja luonto käyttövälineinä.

Uskontojen pitäisi johdattaa ihmiskuntaa ykseyteen, mutta historiassa uskonnot ovat olleet eräs keino raja-aitojen tekemisessä yhteisestä Jumalasta huolimatta. Raamatussa sanotaan kuitenkin kaikkien ihmisten olevan Jumalan lapsia.

Mitä lähemmäksi pääsee Luojayhteyttä niin sitä enemmän ihminen alkaa ymmärtää elämän ja ihmiskunnan ykseyttä. Tietoista Luojayhteyttä sanotaan taivastietoisuudeksi. Jung toi kollektiivisen piilotajunnan käsitteen, missä kaikki tapahtuu ja kaikki ovat yhteydessä toisiinsa.

Valintatilanteessa olisi hyvä miettiä, onko valinta elämää auttava vai tuhoava. Kaikki voi tehdä yhdessä Luojansa kanssa. Olisikin hyvä nähdä Jumala kaikessa, Hän tietää kaiken, asuu meissä ja tarkkailee liikkeitämme. Hänen voimansa ansiosta näemme, kuulemme sekä toimimme. Olisi olennaista ajatella kiitollisesti ja hyväntahtoisesti, siunata kaikkia ja rukoilla kaikkien puolesta. Liittyen vapaaseen tahtoon Luoja pitäisi kutsua omaan elämään.

Raamatun mukaan Hänessä (Kristuksessa, Luojassa) me elämme, olemme ja liikumme. Elämän tarkoitus on johdattaa ihminen tietoiseen Luojayhteyteen. Jeesus korosti, että Hyvä Paimen löytää viimeisenkin eksyneen lampaansa. Jokaiselle olisi suuri etu pyrkiä hyväntahtoiseen, totuudelliseen ihmisyyteen.

Henkissielullisesti sattuma on näennäistä. Näin jokaisen elämäkokemuksen takana voi olla jumalallinen viesti sekä positiivisissa että negatiivisissa kokemuksissa. Omat ajatukset

voivat johtaa ihmisen kuitenkin tilanteeseen, mitä ei haluaisikaan kokea. Jokaisen elämä etenee omien ajatuksien johdattamana, ihminen jopa näkee elämän ajatuksien mukaisena. Omat ajatukset avaavat oven myös taivasten valtakuntaan tai sulkevat sen. Luojaan voi suhtautua kuin hyvään ystävään, mutta Luojaa ei voi käyttää maallista persoonaa korostaviin tapahtumiin.

Basam Booksin kirjassa "Mestari Eckhart sielun syvyys" (2009) Eckhart kiinnitti huomiota, ettei Jumalan ulkopuolella ole mitään ja kaikki luodut ovat Jumalassa. Kun meillä on rauhaisa suhde Jumalaan, niin mikään ei voi meitä häiritä. Tällöin Jumala on kaikki mitä kohtaamme ja näin kaikkia asiat muuttuvat Jumalaksi. Tällöin Jumala on mukana ja vaikuttamassa kaikissa teoissamme. Elämän rakastaminen on Jumalan rakastamista.

Edelleen Eckhartin mukaan pitäisi pitää katse yksin Jumalassa ja etsiä vain häntä. Ei saisi takertua mihinkään menetelmään tai tottumukseen, sillä Jumala ei ole missään menetelmässä. Jumala ei ole sitonut ihmisen vapahdusta mihinkään tiettyyn asiaan. Kun ihminen on valmis, niin Jumala ei kiinnitä huomiota siihen, mitä ihminen on aikaisemmin ollut.

Neitsyt Marian yhteydessä raja inhimillisen, äidillisen esikuvan ja Pyhän jumalallisen olennon välillä on monin tavoin hämärä ja epäselvä.

Jumaläiti, Maria on rakkaudellinen ja helposti lähestyttävä. Maria on henkisenä olentona aina lähellä ihmistä, ymmärtäväinen,

auttavainen, rakkautta ja parannusta säteilevä, kohottamassa sekä viitoittamassa tietä taivaalliseen kotiin, Kristuksen luokse. Monelle Maria onkin hyvin läheinen henkinen rakkaussystävä, henkinen äitihahmo, yhteyshenkilö ihmisen ja Luojan välillä. Hänet pyydetään mukaan inhimillisiin vaikeuksiin, on mukana iloissa ja suruissa kodeissa sekä yhteisöissä. Rakkaus yhdistää rakkauden kohteeseen. On helpompi rakastaa muotoa, esimerkiksi Mariaa kuin abstraktista. Keskeistä on pystyä luomaan kohottava, tietoisuutta nostava rakkausvärähtely. Luoja lähestyy ihmistä muodossa, minkä ihminen ymmärtää.

Idän perinteessä on useita Maria-aiheisia ikoneita. Tässä perinteessä ikonia pidetään suoranaisena ikkunana, yhteyshmahdollisuutena tuonpuoleiseen. Tietenkin on olennaista valita ikoni, jonka tuntee koskettavan. Tällöin ikoni muuntautuu taivasten valtakunnan läsnäoloksi ja todellisuudeksi.

Mariaan yhdistetään tavalla tai toisella lukuisat ilmestykset (Google: Virgin Mary Apparitions). Suurinta huomiota on saanut Lourdesin ja Fatiman ilmestykset, joissa Maria henkisenä olentona ilmestyi useita kertoja antaen tiedonantoja. Ilmestyksessä on yleensä vain yksi havainnoija. Fatiman ilmestyksissä oli kolme kuulijaa.

SIELULLISEN HERKKYYDEN KEHITTÄMISESTÄ

Sielullinen kosketus avaa mielen Luojan kokemiseen. Elämän herkkä kokeminen kehittää hienovaraista havainnoimista. Elämä johdattaa ihmistä tapahtumiin, sattumiin, olosuhteisiin, tilanteisiin, joissa voi olla henkinen aarre, mutta ihmisen pitäisi olla hetkessä läsnä oleva ja muuttaa ulkoinen tapahtuma sisäiseksi kokemukseksi. Henkisen herkkyyden kehittyminen tapahtuu samansuuntaisesti inhimillisen hyvántahtoisen ihmisyyden kanssa, kuten kiitollisten ja kauniiden ajatuksien luominen, rohkaisevan sanan sanominen, ystävällinen huomio, auttava teko, luonnon kauneuden ja hyvinvoinnin arvostaminen, Luojan kiitollinen huomioiminen jne.

Jokaisen olisi keskeistä kiinnittää huomiota rakkaudellisiin tunteisiin, aavistuksiin, oivalluksiin, yleviin mielikuviin, mitä huomaa vastakaikuna tai virikkeenä itsessään. Ne eivät synny solujen aineenvaihdunnasta vaan sielullisesta kosketuksesta eli sielullisuuden rakkaudelliset värähtelyt johdattavat ihmistä korkeampaan tiedostamiseen auttamalla ihmistä läheisempään Luojayhteyteen.

Kun ihminen kokee erityisen koskettavan henkisen kokemuksen, niin usein tämä kokemus työnnetään pois mielestä ja unohdetaan. Tällöin voidaan ajatella, että olipa erikoinen tapahtuma tai kokemus. Tämä on voinut olla kuitenkin aivan erityinen Luojan rakkaudellinen käden ojennus virikkeeksi henkiselle aktivoitumiselle. Elämä tuo ihmiselle tilaisuuksia, mutta ihmisen itsensä pitää valita suhtautumisensa tapahtumaan. Ihmisellä on erityinen vaara, että henkiset tilaisuudet lipuvat ohi kuin tiimalasin hiekka.

Henkistä kehitystapahtumaa auttaa suuresti inhimillinen rakkaudellinen toisen huomioiva vuorovaikutus, Luojayhteyden huomioiminen, rukoileminen, koskettavan runon lausuminen, laulaminen, henkisesti kohottavat tilaisuudet, taideteokseen kuten

ikoniin virittäytyminen, koiranpennun halaaminen, luonnon kauneuteen virittäytyminen, uiminen jne eli osallistumalla läsnäolevana ja hetkessä tietoisena elämän kokemiseen. Näissä tapahtumissa voi kuvitella Luojan lähelleen.

Elämässä on keskeistä olla hetkessä tietoisena, elämä eletään nykyhetkessä ja Luojan voi kokea vain tässä hetkessä. Symbolinen vastaavuus on autoa ajaessa. Kun hetkeksi pysähtyy ja menee auton ulkopuolelle, niin huomaa aivan eri maailman, kuten tuulen vireen, lintujen laulun, kukkasten tuoksun ja kauneuden jne. Ei saisi umpioitua ja näin sulkea mieltään vanhoilla ajatuksillaan tai elämällä mielikuvituksessa.

Kun ihminen keskittyy johonkin, niin samalla vapautuu maallisen mielen ajatuksista. Kun ihminen keskittyy Luojaan, niin saa myös Tämän huomion ja näin pitkäaikaisen kohottavan jälkivaikutuksen. Luojaan kohdistunut huomio tai rukous ei mene koskaan hukkaan. Mieli on kuvaannollisesti kuin nokeentunut lasi, jota jokainen Luojaan kohdistunut rakkaudellinen ajatus kirkastaa.

Elämä on täynnä sielullisuuden kosketuksia eli mahdollisuuksia kokea toisen rakkaudellinen hymy, sanoa kiitollinen ja rohkaiseva sana, huomata kukan kauneus, kokea Luojan rakkaudellinen ylevä huomio tunteena ja mielikuvana. Mutta tämä ei ole mahdollista, jos ihminen on uppoutunut vanhojen ajatuksien oravanpyörään omaan ajatuskuplaansa. Elämän voi havaita ja kokea vain olemalla hetkessä tietoinen ja läsnäoleva.

Walsch kirjoittaa kirjassaan ”Yhteys Jumalaan” (WSOY, 2002, sivulla 181) ”Pitäisi tehdä kaikki tarvittava: – mietiskelemään, liikkumaan, rukoilemaan, lukemaan, kirjoittamaan, kuuntelemaan musiikkia, mikä tahansa mikä toimii” ”sytyttääkseen tietoisuutenne uudelleen joka päivä. Silloin olette korkeimmassa pyhässä paikassa. Koette autuuden tunteen ja ajattelette itsestänne ja muista ja koko elämästä hyvää.”

Sielu viestittää rakkaudellisen vaihtoehdon mahdollistaen samalla rakkauden kokemisen ja näin korkeamman tietoisuuden. Ihanne olisi pitää korkeinta ajatusta eli Luojayhteyttä jatkuvasti mielessään ja tuomaan elämäänsä ihmisyyden pyrkimällä valitsemaan rakkaudellisen viisauden.